

revista economică

6 7.11
1975

CONSILIUL SUPREM AL DEZVOLTĂRII ECONOMICE ȘI SOCIALE
Institutul Central de Cercetări Economice

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI PĂȘUNĂRII
SALA DE LECTURĂ

AGRICULTURA ROMÂNESCĂ
•dynamism•modernizare•eficiență•

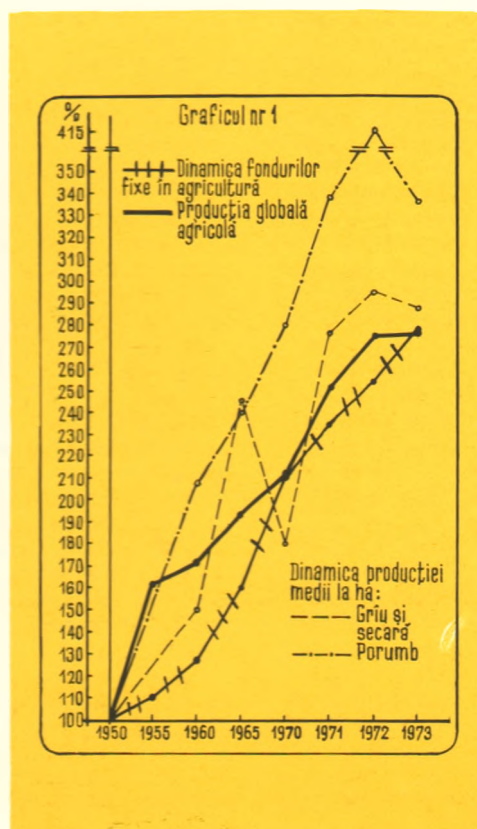
AGRICULTURA integrată organic în avîntul economiei naționale

INCORPORATA organic în complexul economic național, agricultura cunoaște ritmuri înalte de dezvoltare ce caracterizează avîntul întregii noastre economii. Ea constituie o ramură de bază a țării noastre, hotărîtoare pentru asigurarea bunei aprovizionări a populației cu produse alimentare și a industriei cu importante materii prime, dezvoltarea ei ocupînd un loc central în preocupările partidului și statului.

Un factor fundamental al asigurării dezvoltării echilibrate și în ritm înalt, a economiei noastre l-a reprezentat creșterea volumului fondurilor fixe în toate ramurile de activitate, înnoirea și perfecționarea continuă a mijloacelor de producție: structura de „vîrstă” a acestora reflectă intensitatea procesului de modernizare a întregii economii. În cazul agriculturii, volumul fondurilor fixe a crescut de aproape 2,8 ori în anii construcției socialiste. Adăugînd la acest proces pe cel de reducere a populației ocupate în agricultură rezultă o creștere considerabilă a înzestrării muncii (sub aspect tehnic și ca valoare). Sporirea, cu fiecare cincinal, a volumului fondului de investiții alocat agriculturii, creșterea fără precedent a nivelului acestora în cincinalul 1976—1980 (circa 110 mld. lei, ceea ce depășește de 2 ori volumul investițiilor efectuate în cincinalul 1951—1955 în întreaga economie națională) menține ritmul ridicat de înzestrare și modernizare a agriculturii, constituie o condiție esențială pentru transformarea muncii agricole într-o variantă a muncii industriale.

Cum răspunde agricultura la aceste eforturi?

Producția globală agricolă (graficul nr. 1) a sporit, practic, în aceleași ritmuri cu cele înregistrate de dinamica fondurilor fixe din această ra-

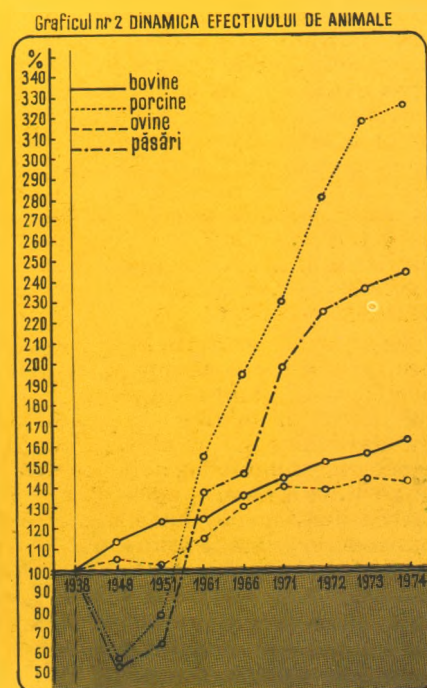

mură. În unele perioade, creșterea producției globale agricole a depășit ritmul de creștere a fondurilor fixe, fapt ce dovedește că acestea au fost utilizate mai eficient.

Progresul agriculturii și contribuția ei la avîntul întregii economii este ilustrată și de creșterea producției medii la hectar la principalele produse cerealiere (grâu și porumb — graficul nr. 1) fapt ce a dus la obținerea în primii ani ai acestui cincinal a celor mai mari recolte din istoria sa. Au crescut, de asemenea, așa cum rezultă din graficul nr. 2, și efectivele de animale. Ca urmare, satisfacerea nevoilor economiei cu produse agricole a fost asigurată la un nivel tot mai ridicat, cu tendință de creștere rapidă în cincinalul următor,

cînd se prevede realizarea unei producții medii anuale de 18—20 mil. tone cereale.

Acumulările de ordin cantitativ din agricultura noastră, îndeosebi cele din acest cincinal, constituie o bază sigură pentru noi și importante succese. Realizarea sarcinii de creștere a producției agricole cu 25—34% în perioada 1976—1980 față de media anilor 1971—1975 presupune angajarea activă și responsabilă a potențialului creator al tuturor lucrătorilor din agricultură, intensificarea contribuției tuturor factorilor, îndeosebi a celor calitativi, de care depinde dezvoltarea și sporirea eficienței întregii activități din agricultură.

CU SIMTĂMÎNTUL PARTICIPĂRII ȘI AL RESPONSABILITĂȚII

ACESTE ZILE marchează intrarea campaniei electorale într-o nouă fază. În întreaga țară au loc însuflețite adunări cetățenești pentru desemnarea candidaților Frontului Unității Socialiste în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională și consiliile populare. Propuși de cel mai larg organism politic permanent, cu caracter reprezentativ, care reunește, sub conducerea partidului, forțele politice și sociale ale întregii națiuni, candidații sînt oameni care prin întreaga lor activitate și comportare de zi cu zi au dovedit că merită pe deplin încrederea cetățenilor. Profund devotați patriei, partidului și poporului, ei sînt oameni cu un înalt simț al responsabilității sociale, oameni în stare să mobilizeze masele la îndeplinirea unor obiective atât de mărețe și de complexe cum sînt cele înscrise în Programul partidului, în Directivele Congresului al XI-lea, sub semnul cărora se desfășoară prezenta campanie electorală.

Într-o atmosferă de vibrant entuziasm, adunarea cetățenilor din circumscripția electorală nr. 1 „23 August“, care include una din puternicele zone industriale ale Capitalei, a propus candidatura tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională, ca expresie a încrederii nețârmurite a maselor largi populare în politica marxist-leninistă a partidului, ce corespunde pe deplin intereselor vitale ale întregii noastre națiuni socialiste.

Susținînd din toată inima propunerea ca tovarășul Nicolae Ceaușescu să-i reprezinte, ca și pînă acum, pe cetățenii din această circumscripție electorală în forul suprem legislativ al țării, cei care au luat cuvîntul la adunare au dat glas înaltei stime, prețuirii și recunoștinței pe care cetățenii de pe întreg întinsul țării o poartă celui mai iubit fiu al poporului român, neobositului luptător pentru progresul și prosperitatea patriei, pentru cauza socialismului, înflăcăratului comunist care de peste patru decenii militează cu un exemplar devotament în rîndurile mișcării noastre revoluționare, cu înaltă responsabilitate patriotică și internaționalistă.

Întîmpinînd cu vie satisfacție această propunere, mii de participanți la adunare — muncitori, ingineri, tehnicieni, economiști, cercetători, profesori — și-au exprimat mîndria de a avea drept candidat în persoana tovarășului Nicolae Ceaușescu un om care și-a pus neprecupețit întreaga viață în slujba poporului, a partidului, a patriei sale și care datorită meritelor și activității sale neobosite a fost investit cu cele mai înalte funcții de partid și de stat.

Exprimînd cu însuflețire sentimentele de profund respect și fierbinte atașament pentru cel care, în fruntea partidului și statului, conduce poporul român în mărețul proces de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, proces indisolubil legat de numele secretarului general al partidului nostru, participanții la adunare s-au angajat cu acest prilej de a munci neabătut pentru transpunerea în viață a istoficelor hotărîri ale Congresului al XI-lea al P.C.R., a întregii politici interne și externe a partidului și statului nostru.

Raportînd despre importante succese obținute în îndeplinirea și depășirea sarcinilor ce le revin, participanții la adunare și-au exprimat hotărîrea de a con-

tribui în măsură sporită, prin noi succese în muncă, printr-o mai mare eficiență, la accelerarea ritmurilor de dezvoltare a țării, calea sigură a progresului și prosperității României socialiste, a bunăstării și fericirii poporului. În acest context, vorbitorii au dat o înaltă apreciere vizitelor de lucru și întîlnirilor sistematice ale tovarășului Nicolae Ceaușescu cu oameni ai muncii din cele mai diferite sectoare de activitate, prilej de dialog viu și eficient, de cunoaștere temeinică a realității și de mobilizare a aportului nesecat de energie și inițiativă a maselor.

Prin cutezanța sa creatoare, prin entuziasmul în promovarea noului, prin clarviziunea sa politică, tovarășul Nicolae Ceaușescu și-a cîștigat nu numai încrederea, stima și dragostea întregului nostru popor, ci și un înalt prestigiu pe plan internațional. De activitatea sa în fruntea partidului și statului este legată indisolubil și politica noastră externă dinamică, de prietenie cu toate țările socialiste, cu toate statele lumii, de instaurare a unei noi ordini economice și politice internaționale, pentru o lume mai bună și mai dreaptă.

Printre candidații propuși în aceste zile în adunările cetățenești care au loc pe tot cuprinsul țării se află membri și membri supleanți ai Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., alți membri și membri supleanți ai Comitetului Central al partidului, exponenți de frunte ai clasei muncitoare, țărânimii cooperatiste, intelectualității, activiști de partid, de stat și obștești, cadre de conducere din economie — bărbați și femei, vîrstnici și tineri români, maghiari, germani și de alte naționalități, oameni al căror prestigiu a fost cîștigat prin fapte, numărîndu-se printre cei mai înaintați membri ai societății noastre.

Semnificativ pentru spiritul de înaltă responsabilitate socială care caracterizează discuțiile din aceste adunări este faptul că ele consemnează angajamente precise atît din partea candidaților cît și a alegătorilor de a marca perioada campaniei electorale prin noi succese în întrecerea socialistă, de a îndeplini exemplar sarcinile de producție în vederea realizării cincinalului înainte de termen.

Actuala campanie electorală evidențiază prin întreaga sa desfășurare largul democratism propriu orînduirii noastre socialiste.

Ca urmare a ansamblului măsurilor inițiate de partid în ultimii ani, dispunem astăzi de un cadru legislativ și organizatoric adecvat participării nemijlocite a oamenilor muncii la conducerea vieții politice și economice, mobilizării tuturor forțelor creatoare ale națiunii la îndeplinirea mărețelor obiective care definesc România viitorului. Căci democrația socialistă nu înseamnă numai largi drepturi și libertăți cetățenești, ci înseamnă și înțelegerea liber consimțită de către fiecare cetățean a răspunderilor sale față de interesele generale ale societății, asumarea unor responsabilități sociale crescînde.

Această responsabilitate socială nu se manifestă numai cu prilejul alegerilor și al pregătirii lor, ea este, și trebuie să fie o realitate cotidiană în lupta pentru îndeplinirea obiectivelor programatice complexe stabilite de partid pentru prosperitatea țării și bunăstarea poporului, pentru înflorirea României socialiste — pentru care sîntem chemați să ne dăm votul la 9 martie.

EXPRESIE a celui mai viu și mai autentic democra-
tism, **Consfătuirea cu activul de partid și de stat
din unitățile agricole socialiste, din domeniul îm-
bunătățirilor funciare, ale cercetării științifice agricole și
din piscicultură** marchează un nou și important moment
al dialogului purtat de conducerea partidului și statu-
lui nostru cu oamenii muncii din agricultură, consti-
tuie o expresie concretă a atenției și grijii ce se acordă
acestei ramuri de bază a economiei naționale. Des-
fășurându-și lucrările la numai câteva luni de la cel
de-al XI-lea Congres și la un an de la consfătuiri-
rea pe țară din 27 februarie—1 martie 1974, consfătuirea
de lucru din aceste zile detaliază răspunderi și mijloace
de realizare a sarcinilor mobilizatoare puse lucrătorilor
de pe ogoare în ultimul an al actualului cincinal și în
întregul cincinal viitor, 1976—1980.

Consfătuirea se înscrie pe linia dialogului continuu,
tradițional, dintre partid și țărănimea muncitoare, are
semnificația unei noi etape în mobilizarea tuturor re-
surselor de sporire a producției agricole. Se știe că, din-
totdeauna, perspectiva înfăptuirii aspirațiilor de liber-
tate ale țărânimii a fost legată de unirea acesteia cu o
altă forță socială, mai bine organi-
zată, cu un spirit revoluționar mai
dezvoltat. Singură, cu toate sacrifici-
ile de care a fost în stare, țărâ-
nimea nu s-a putut izbăvi pe ea însăși de
exploatare. Veacuri la rând, țărâ-
nimea n-a avut un aliat de nădejde.
Clasa muncitoare a reprezentat pen-
tru țărânimii aliatul de care aceasta
avea nevoie, iar partidul celor ce
muncesc — forța politică conducă-
toare. Având la bază aceleași idea-
luri de libertate și progres, alianța
dintre clasa muncitoare și țărânimii
muncitoare se întărește continuu pe
măsura asumării unor noi răspun-
deri în făurirea noii societăți. Astăzi,
mai mult ca oricând, aspirațiile
la progres și bunăstare ale țărânimii,
ale întregului popor, presupun ridi-
carea alianței și dialogului național
pe cele mai înalte culmi. Consfătuiri-
rea din aceste zile constituie o nouă
expresie a unității dintre partid și
popor, dintre partid și țărânimii, o
expresie vie a angajării plene a
unei imense forțe politice la pro-
gresul rapid al patriei.

Chezășia dialogului dintre partid
și popor constă în alianța indestruc-
tibilă dintre muncitori, țărani și in-
telectuali în jurul partidului și, tot-
odată, în amplificarea răspunderilor
de clasă, a responsabilităților indi-
viduale și sociale.

Imediat după eliberarea patriei, în urmă cu 30 de ani,
în perioada înfăptuirii reformei agrare și după înfăptui-
rea acesteia, dialogul se amplifică, alianța dintre munci-
tori, țărani și intelectuali se cimentează. Procesul com-
plex, îndelungat de transformare socialistă a agricultu-
rii, început în 1949, a impus tot mai mult dialogul ca
metodă practică de atragere a țărânimii la construcția
socialismului; mai tirziu, adoptarea măsurilor de lichi-
dare a oricărei forme și posibilități de exploatare la sate
și la orașe a creat noi condiții de afirmare nemijlocită
a muncii creatoare a lucrătorilor de pe ogoare.

În primăvara anului 1962 s-a încheiat procesul de co-
operativizare a agriculturii și odată cu acesta a fost
consfințită victoria deplină și definitivă a socialismului
pe pământul patriei noastre. Momentul încheierii pro-
cesului de transformare socialistă a agriculturii, sărbă-
torit printr-o manifestare politică de amploare, coincide
cu consacarea consfătuirii largi, în toate domeniile, din-
tre partid și țărânimii. Începând cu Congresul al IX-lea
al partidului nostru, dialogul dintre conducerea supe-
rioară de partid și țărânimii, dintre organele locale de

partid și lucrătorii ogoarelor s-a amplificat continuu, s-a
diversificat, a devenit o metodă curentă de lucru.

Dialogul permanent purtat de partid cu oamenii mun-
cii îmbracă forme dintre cele mai diverse. În primul
rând, trebuie menționată activitatea neobosită a secreta-
rului general al partidului nostru, care a încetățenit
practica dialogului direct pe ogor, în mijlocul vastei
scene a muncii. În lan, în ferme, în mijlocul ogoare-
lor irigate sau pe pășune, pretutindeni, lucrătorii
din agricultura de stat și cooperatistă raportează tovară-
șului Nicolae Ceaușescu realizările obținute, deficiențele
muncii lor și ale altora care au datoriat să sprijine efor-
tul lor, își însușesc indicațiile și soluțiile date pentru
îmbunătățirea muncii și a roadelor. Este semnificativ
sub acest aspect faptul că la consfătuire mulți dintre cei
care au luat cuvântul s-au referit pe larg la rezultatele
obținute în urma înfăptuirii indicațiilor date de secreta-
rul general al partidului cu ocazia vizitei în unitatea lor.
Rezultatele obținute, ca și angajamentele privind spori-
rea producției agricole luate de lucrătorii unităților vi-
zitate sînt, prin ele însele, cea mai elocventă dovadă a
eficienței acestui stil de muncă.

Consfătuirile periodice pe care
conducerea partidului și statului
nostru le organizează cu cadrele de
conducere din agricultură, asemenea
consfătuirii din aceste zile, creează
un cadru deosebit de favorabil pen-
tru realizarea unui schimb larg de
experiență, pentru analiza critică a
muncii depuse, pentru dezbaterile
căilor și mijloacelor prin care lucră-
torii ogoarelor pot produce cantități
tot mai mari de produse agro-alim-
entare.

Consfătuirea din acest an are însă
o semnificație aparte prin faptul că
se desfășoară în momentul mobili-
zării tuturor energiilor și resurselor
umane și materiale în vederea reali-
zării în cele mai bune condiții a ac-
tualului plan cincinal. Realizarea —
în perioada 1975—1980 — a unei pro-
ducții agricole cu 25—34% mai mari
decît media anilor 1971—1975 impu-
ne adoptarea de pe acum a celor mai
ferme și eficiente măsuri de
antrenare în circuitul producției a
tuturor resurselor.

Metodele de conducere a activității
din agricultură promovate de
partidul nostru și-au dovedit efi-
ciența în repetate rânduri. Pentru
prima dată și-au dovedit eficiența
la scara întregii economii principiile

și metodele aplicate de Partidul Comunist Român în pro-
cesul de transformare socialistă a agriculturii. În întreaga
perioadă a cooperativizării agriculturii producțiile
agricole și randamentele la hectar și pe cap de animal
au sporit continuu, ceea ce constituie o caracteristică
pentru țara noastră.

De asemenea, ritmul anual de creștere a producției
agricole în actualul cincinal — de peste 5% — și faptul
că producția agricolă este de aproape două ori mai mare
decît nivelul atins în perioada antebelică arată că me-
toadele folosite în conducerea agriculturii sînt eficiente.
Desigur că se poate analiza eficiența dialogului purtat
cu agricultorii și grija față de dezvoltarea agriculturii
și sub aspectul gradului de asigurare a populației cu
produse agroalimentare, a industriei cu materii prime, a
creării rezervelor sau disponibilităților pentru export.
Or, și din acest punct de vedere rezultă că agricultura
noastră este capabilă să producă mai mult de la un an
la altul, să asigure satisfacerea tot mai deplină a nevoi-
lor sociale.

TRADIȚIE ȘI EFICIENȚĂ ÎN DIALOGUL CONDUCERII DE PARTID CU ȚĂRĂNIMEA MUNCITOARE

DEMOCRATISMUL ECONOMIC ȘI ACȚIUNEA CONȘTIENȚĂ

ÎN DEZVOLTAREA SOCIETĂȚII SOCIALISTE

COMPLEXITATEA fenomenelor social-economice ce caracterizează societatea contemporană în general, societatea socialistă din România în special, conferă oricărui demers teoretic bazat pe ideologia marxistă, posibilitatea și obligația ancorării în realitate, prin negarea dialectică a unor „reprezentări tradiționale” corespunzătoare uneori unor realități trecute, alteori, de la început insuficient argumentate. Problema raportului existentă socială — conștiință socială a fost în mod strălucit abordată de clasicii mar-

xism-leninismului, practica socială confirmând demersul teoretic. Legătura dintre conștiința socială și existența socială nu se manifestă în afara acțiunii legii unității și luptei contrariilor, în afara luptei dintre vechi și nou, ceea ce are importante consecințe pentru practica socială, economică, politică.

Proces complex și de durată, apariția conștiinței socialiste, dezvoltarea și perfecționarea ei, este o consecință a dezvoltării social-economice, dar în același timp și o „cauză” a succeselor

deosebite obținute de poporul nostru în făurirea societății socialiste, în înaintarea spre comunism. Programul P.C.R. subliniază rolul deosebit de important al conștiinței socialiste specificând că numai pe calea ridicării conștiinței fiecărui membru al societății, a perfecționării participării și întăririi răspunderii personale față de interesele generale ale colectivității se va ajunge la realizarea formei superioare, comuniste a conducerii societății de către mase, la făurirea de către popor a istoriei, corespunzător propriei sale voințe.

Comportamentul economic în cadrul relațiilor de producție

FĂURIREA de către popor a istoriei, producerea deliberată a condițiilor sale noi de viață, nu sînt posibile fără ca omul însuși să se schimbe, prin autoformarea propriei subiectivități, lucru posibil doar prin integrarea conștiinței în activitatea social-economică. Integrarea în intimitățile procesului de producție a tuturor disponibilităților și funcționalităților umane pe care socialismul și comunismul o presupun, nu este posibilă fără dezvoltarea conștiinței sociale. În măsura în care conștiința socială nefiind o simplă reflectare pasivă a realității, ci avînd un rol activ, sau după cum arăta Lenin în „Caiete filosofice” „nu numai că reflectă lumea obiectivă, dar și o creează”, modalitățile concrete și consecințele practice ale dezvoltării și perfecționării ei au o deosebită semnificație teoretică și practică.

În ansamblul formelor conștiinței socialiste un rol tot mai important, am spune hotărîtor, îl are conștiința economică. Rezultat logic al dezvoltării realității social-economice, conștiința economică se manifestă tot mai evident ca un important factor transformator al socialismului în evoluția lui spre comunismul deplin. Este cunoscut că asupra valabilității conceptului „conștiința economică” s-au exprimat și păreri care, direct sau indirect, negau existența conștiinței economice. Nu revenim asupra problemelor, deoarece considerăm că în această dispută, realitatea s-a dovedit mai încăpățînată decît orice construcție teoretică.

Înțelegînd prin conștiința economică un ansamblu de reprezentări, mentalități, valori, idei, cunoștințe și concepții în care se reflectă practica economică a oamenilor, interesele lor economice și care în strînsă legătură cu celelalte forme ale conștiinței sociale determină comportamentul economic al membrilor societății, vom aborda legătura conștiința economică-democratism economic avînd în vedere pe de o parte creșterea conținutului științific al conștiinței economice, iar pe de altă, creșterea rolului activ al conștiinței economice nu numai ca reflectare a prezentului, ci și ca prefigurare și deci accelerare a dezvoltării economico-sociale viitoare.

Realizarea practică a esenței democratismului economic — participarea membrilor societății la conducerea vieții economico-sociale, la abordarea și transpunerea în viață a tuturor hotărîrilor, deciziilor ce privesc interesele generale, este în legătură nemijlocită cu dezvoltarea conștiinței economice a tuturor categoriilor de oameni ai muncii. Așa cum fără trecerea relațiilor de producție prin conștiința oamenilor nu se poate în-

făptui revoluția socială, tot astfel, perfecționarea relațiilor de producție socialiste în concordanță cu dezvoltarea forțelor de producție este de neconceput fără participarea conștientă a maselor de făuritori de bunuri materiale și spirituale.

Atragerea și acțiunea conștientă a maselor în sensul cerințelor obiective ale dezvoltării istorice, sînt legate direct de creșterea nivelului de competență politică, profesională și economică, de gradul participării efective și afective la conducerea proceselor social-economice.

Socialismul — orinduire ce se construiește în mod conștient

DIN PROGRAMUL P.C.R. reiese clar unitatea socialismului ca orinduire ce se construiește conștient, cu dezvoltarea democratismului, ritmul procesului economico-social, fiind în dependență directă cu gradul valorificării înțelepciunii colective a maselor. Realizarea problemelor complexe ale făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate, crearea premiselor necesare trecerii la construirea treptată a comunismului, impune creșterea cîmpului și a intensității participării membrilor societății la conducerea vieții economico-sociale. Se poate aprecia că, în țara noastră, participarea la luarea deciziilor economice și a transunerii lor în viață, are deja un larg caracter de masă. Este rezultatul firesc al intensei activități de ridicare a nivelului conștiinței maselor și, în același timp, de creare a cadrului organizatoric corespunzător.

Consultarea nemijlocită a oamenilor muncii în abordarea programului dezvoltării economico-sociale a țării, a planului național unic, creează posibilitatea ca acestea să corespundă pe deplin realităților economiei noastre naționale. Supunerea debaterii organizațiilor de masă și obștești, întregului popor a proiectelor de legi și a proiectelor de dezvoltare economico-socială are profunde implicații prin sugestiile, propunerile făcute, fapt ce creează climatul favorabil realizării deciziilor adoptate, stimulînd emulația colectivă, și întărind rolul economic al statului care se înfăptuiește în condițiile adîncirii continue a democratismului socialist în economie. Semnificative în acest sens sînt adunările generale ale oamenilor muncii, ca și comitetele și consiliile acestora care, dispunînd de largi atribuții, soluționează competent cele mai de seamă aspecte ale activității unităților economice și există un control eficient asupra conducerii întreprinderilor

În același timp, înființarea Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale asigură confruntarea liberă a opiniilor și soluțiilor menite să contribuie la progresul economico-social, creează condiții reale ca prevederile planului național unic să stimuleze colectivele de oameni ai muncii în folosirea cât mai rațională, completă și eficientă a resurselor țării. Dezbaterea planului în cunoștință de cauză oferă posibilitatea dimensionării corecte a ritmurilor și proporțiilor creșterii economice, punerii în valoare a resurselor în vederea accelerării dezvoltării.

Aceasta nu înseamnă că în raportul dialectic conștiința economică-democratism economic nu există elemente contradictorii. În acest sens, apreciem că existența cadrului economico-organizatoric de manifestare a capacității creatoare a maselor nu este suficientă pentru manifestarea ei practică, în toate domeniile și la toate nivelele. Existența în continuare a unor deosebiri importante între indivizi în ceea ce privește nivelul de cultură și conștiința economică face ca intensitatea și calitatea participării fiecărui membru al societății la conducerea economică să nu valorifice pe deplin și în toate cazurile virtuțile cadrului economico-organizatoric. Această neconcordanță își găsește rezolvarea în procesul învingerii contradicțiilor generale ale socialismului, în procesul dezvoltării continue a forțelor de producție și a relațiilor sociale, al ștergerii deosebirilor esențiale dintre munca fizică și munca intelectuală, dintre sat și oraș, etc. Formarea și cimentarea trăsăturilor conștiinței în general și a celei economice în special, depinde însă în măsură importantă de educația școlară, învățământul trebuind să formeze oameni multilaterali pregătiți, capabili să înțeleagă cerințele obiective ale dezvoltării istorice.

Schimbările calitative în conștiința economică presupun, pe de o parte, creșterea conținutului științific al teoriei economice, iar pe de altă parte, creșterea gradului în care acest conținut se materializează în comportamentul economic al maselor. Creșterea conținutului științific a conștiinței economice, condiție importantă a manifestării plene a democratismului economic socialist, prin implicațiile ce le are asupra dezvoltării economico-sociale, este o condiție a progresului social. V. I. Lenin sublinia că „pe măsură ce se lărgeste și se adâncește creația istorică a oamenilor, trebuie să crească și proporțiile acelei mase a populației care este un factor istoric conștient”. Factorul conștient devine tot mai mult un element inseparabil al dezvoltării economico-sociale.

Participarea largă a maselor la dezbaterile în cunoștință de cauză a proiectelor dezvoltării economico-sociale a țării noastre și la înfăptuirea lor sînt o expresie a celor arătate mai sus. Democratismul economic nu este un scop în sine, ci mijlocul esențial al emancipării umane, al dezvoltării libere, multilaterale a personalității umane. În același timp, lărgirea democratismului economic urmărește dezvoltarea accelerată a forțelor de producție, perfecționarea relațiilor de producție, ridicarea eficienței întregii activități economice. Numai cunoașterea de către toți membrii societății a realităților economice, a mecanismului de funcționare a economiei, sporirea capacității de analiză și orientare, învingerea contradicției dintre cerințele obiective ale realității și gradul înțelegerii acestora, dau posibilitatea fiecăruia ca, în funcție de locul pe care-l ocupă în diviziunea socială a muncii, să acționeze de așa manieră, încît, eforturile sale să se materializeze în efecte economice și sociale maxime. Faptul că atît hotărîrile de importanță națională, ce privesc interesele generale ale societății cît și cele ce privesc fiecare unitate economică sînt rodul gândirii și acțiunii colective, constituie o veritabilă școală politică, contribuind la sporirea răspunderii fiecărui cetățean față de destinele țării, la maturizarea trăsăturilor conștiinței economice socialiste. Atragerea oamenilor muncii la pregătirea, dezbaterile, adoptarea și realizarea deciziilor contribuie la dezvoltarea sentimentului dublei lor calități de producători și proprietari, la sporirea simțului gospodăresc a grijii față de bunul mers al activității economice, ceea ce reprezintă o cale de consolidare a conștiinței economice atît la nivelul psihologic cît și la cel al teoriei economice.

Conștiința la nivelul întregii colectivități umane

ÎN ANALIZA relației dintre conștiința economică și democratismul economic nu trebuie avut în vedere numai faptul că forța politică conducătoare a societății noastre, Partidul Comunist creează cadrul corespunzător noilor realități sociale, în vederea participării conștiente a maselor și a dezvoltării conștiinței economice. În condițiile socialismului multilateral dezvoltat analiza și decizia nu pot fi concepute ca un atribut exclusiv al factorilor de conducere, ele devenind în proporție crescîndă o constantă a activității tuturor. Activitatea practică de formare

și dezvoltare a conștiinței economice presupune, între altele, aplicarea eficientă a pîrghiilor cointeresării materiale și morale, în vederea îmbinării optime a tuturor categoriilor de interese. Sporirea conținutului științific al conștiinței economice, constituie principala modalitate de învingere a contradicției dintre cerințele obiective ale economiei socialiste și gradul înțelegerii cerințelor istorice de către colectivitatea umană de care depinde în ultimă instanță și eficiența democratismului economic și, prin aceasta, eficiența economică în general.

Există neîndoiește o legătură directă între forța cognitivă și formarea conștiinței economice și dezvoltarea societății. Oamenii reprezintă factorul subiectiv, dar ei nu sînt elemente pasive ale realității, prin acțiune putînd contribui la accelerarea evoluției istorice.

Dezvoltarea conștiinței economice socialiste, a cărei coordonată esențială o constituie creșterea conținutului ei științific, creează condiții nu numai pentru reflectarea adevărată a realității economice prezente, ci și pentru conștientizarea evoluției istorice viitoare. Un exemplu concludent în acest sens este în prezent Programul partidului care, bazat pe cunoașterea profundă a realităților economico-sociale naționale și internaționale, reflectă fidel atît realitatea în devenire, cît și viitorul prefigurată științific. Pe bună dreptate, se subliniază existența posibilității obiective a devansării realității de către conștiință. Aceasta presupune însă conștientizarea la nivelul fiecărui individ a telurilor, obiectivelor, a realității, prefigurată științific. Acest lucru, pe deplin realizabil în socialism, conferă conștiinței economice un puternic rol transformator în activitatea practică, proprietarii și producătorii unităților, ai societății socialiste, fiind în același timp și purtătorii inițiativei economice.

Este astfel posibilă perfecționarea continuă a formelor și metodelor de realizare practică a democratismului economic. O expresie elocventă a acestei acțiuni transformatoare prin care esența democratismului economic se manifestă plenar, o reprezintă efervescența economică-politică creată de recente documente de partid, materializată între altele, în numeroasele chemări la întrecere socialistă din diversele domenii de activitate, în numeroasele inițiative ale oamenilor muncii, ale diferitelor organe colective, de valorificare superioară a resurselor locale, a materiilor prime, de reducere a cheltuielilor de producție etc. De fapt, accelerarea înfăptuirii actualului plan cincinal, este consecința cunoașterii realiste a vieții, a resurselor și posibilităților suplimentare existente, a valorificării rezervei interne ale fiecărei unități.

Experiența de pînă acum ne îndreptățește să afirmăm că sporirea rolului Mării Adunări Naționale în dezvoltarea și adoptarea legilor țării, a consiliilor populare în rezolvarea problemelor pe plan local, rezultat al măsurilor ce s-au adoptat pe linia perfecționării funcționării organelor reprezentative ale puterii de stat, vor contribui, și în viitor, concomitent cu îmbunătățirea calității celorlalte instituții democratice, la declanșarea energiilor creatoare ale maselor, a inițiativei lor în înfăptuirea Programului partidului. Mecanismul sistemului nostru electoral, votul universal, egal, direct și secret, bază a formării organelor reprezentative ale puterii de stat, reflectarea corespunzătoare în cadrul lor a structurilor sociale a țării, constituie elemente ce vor contribui la manifestarea deplină a democratismului socialist. Premise solide pentru creșterea eficienței participării maselor la conducerea socială, le oferă de asemenea organizarea și supravegherea alegerilor de către alegători, răspunderea directă ce revine deputatului ales pentru activitatea desfășurată, examenul susținut de deputat în fața maselor pe care le reprezintă, posibilitatea acestora de a-l revoca înainte de expirarea mandatului organului puterii de stat. În același timp, baza democratică a organelor reprezentative ale puterii de stat, oferă cadrul necesar efectuării de către mase a unui control intens și eficient asupra organelor executive.

Avînd în centrul politicii sale omul, cu nevoile și aspirațiile sale, P.C.R. și-a propus în primul său Program unitar, de perspectivă, o arie largă de preocupări, care, realizate, vor duce la asigurarea deplină a bunăstării materiale și spirituale a întregului nostru popor. În acest sens, pe baza legii electorale, simbol clar al democratizării profunde a vieții noastre politice, se desfășoară în prezent campania electorală a Frontului Unității Socialiste în toate centrele urbane și rurale ale patriei noastre, votul nostru, al tuturor, fiind un vot pentru mersul înainte al societății noastre socialiste. În acest fel se întărește unitatea moral-politică a poporului, se dezvoltă și se cimentează prietenia frățească dintre oamenii muncii români, maghiari, germani și de alte naționalități într-o muncă insufletită pentru dezvoltarea pe toate planurile și în toate direcțiile a României socialiste.

V. BĂLAȘA
I. POPESCU

asistenți universitari
la Academia de Studii Economice

**ECONOMIE
NATIONALĂ**

ANCHETA „R. E.”

in 36 de întreprinderi industriale

AUTODOTAREA

DEVENITĂ o preocupare permanentă, organizată din ce în ce mai bine la nivelul întreprinderilor și centralelor industriale, autodotarea a constituit și constituie cadrul principal prin care au fost și sînt rezolvate multiple probleme impuse de cerințele tehnice ale producției, prin înzestrarea cu mașini, utilaje și instalații realizate prin forțe proprii, valorificîndu-se din plin inteligența cadrelor tehnice, a muncitorilor cu experiență, a întregului colectiv. Se poate afirma, pe drept cuvînt, că autodotarea reprezintă în prezent una din pîrghiile importante de înzestrare tehnică a producției, de gospodărire mai eficientă a fondurilor de investiții ale întreprinderilor. În numeroase cazuri mașinile și utilajele realizate constituie, prin concepția și caracteristicile lor tehnico-funcționale, o creație originală, fiind brevetate ca invenții. Totodată, prin autodotare au fost degrevate mult sarcinile unităților specializate constructoare de mașini privind realizarea unor unicate costisitoare.

● O acțiune soldată cu rezultate bune, dar care ar putea fi și mai bune ● Creșterea producției, a productivității muncii, concomitent cu obținerea unui important volum de economii materiale și bănești ● Ce atestă experiența acumulată, ce probleme se cer rezolvate în scopul amplificării acțiunii ● Perfectionarea cadrului organizatoric și a sistemului informațional.

1. Ridicarea nivelului tehnic al producției

SPORIREA neconținută a eficienței activității de producție este strîns legată de **nivelul tehnic** la care se desfășoară aceasta, de mobilizarea largă a rezervelor disponibile. Or, în acest scop, mecanizarea producției, modernizarea mașinilor și utilajelor în funcțiune, crearea altora cu o mai mare eficiență, toate la un loc — rezolvate parțial sau în totalitate prin efortul propriu al întreprinderii — înseamnă mari economii de fonduri de investiții, concomitent cu rezolvarea mai operativă a cerințelor specifice diferitelor activități. Din ancheta întreprinsă a rezultat că, în primii 4 ani ai actualului cincinal, au fost proiectate, executate și încadrate în fluxurile tehnologice de fabricație sute de mașini, utilaje și instalații de nivel tehnic ridicat, valoarea acestora fiind de sute de milioane de lei. Iată cum se prezintă situația la primele 12 întreprinderi cuprinse în anchetă, luate în ordinea valorică a realizărilor (tabelul nr. 1).

Datele prezentate sînt, credem, convingătoare, ele atestînd eforturile depuse de colectivele de muncă respective pentru a realiza prin efort propriu sarcini care în alte perioade se rezolvau fie de către întreprinderile specializate, fie pe calea importurilor. În cadrul programelor de autodotare s-au realizat nu numai mașini și utilaje, ci și instalații complexe, linii automate de fabricație, de un înalt randament și nivel tehnic (Întreprinderea de autocamioane și „Tractorul”-Brașov, „1 Mai”-Ploiești etc.).

Dacă adăugăm la aportul direct adus

în producție de mașinile, utilajele și instalațiile realizate prin efort propriu și reducerea unor importuri care, în multe cazuri, se ridică la milioane lei valută (tabelul nr. 1), ne apare într-o lumină și mai concludentă faptul pentru care conducerea partidului a indicat și a dat sarcini cadrelor din economie să acorde toată atenția organizării și dezvoltării acțiunii de autodotare. În întreprinderi și centrale industriale au fost stabilite, mai ales în anii din urmă, planuri speciale de acoperirea nevoilor de mașini, utilaje și instalații pentru înlăturarea unor locuri „înguste” în producție, pentru sporirea randamentelor, creșterea nivelului tehnic și calitativ al produselor. Unele centrale industriale au luat chiar măsuri de specializare a unor din unitățile componente pentru a executa diferitele tipuri de mașini și utilaje sau părți ale acestora, în vederea satisfacerii nevoilor tuturor întreprinderilor subordonate. A fost creat, de asemenea, un cadru propice de colaborare între unități, astfel încît prevederile în domeniul autodotării să poată fi îndeplinite la termene cit mai scurte.

O problemă de certă importanță care a preocupat îndeaproape mai ales întreprinderile, a fost aceea a asigurării bazei tehnico-materiale cit și a forței de muncă necesare și de înalt nivel profesional. În prezent, se poate aprecia că, în multe unități, au fost organizate ateliere speciale pentru realizarea planului de autodotare, creîndu-se condiții ca acestea să funcționeze bine tocmai datorită atenției și sprijinului de care se bucură din partea cadrelor de conducere și tehnice. Așa stau lucrurile, de pildă, la Întreprinderea constructoare de mașini-Reșița unde, în cadrul sectorului cald (turnătorie, forjă, tratamente termice), a fost organizat un sector de auto-

dotare. Astăzi, la capătul încheierii unui drum lung parcurs pentru îndeplinirea cincinalului înainte de termen, se poate aprecia că la succesele dobîndite în creșterea producției și productivității muncii, economisirea unor fonduri de investiții și valutare, ridicarea nivelului tehnic al producției, valorificarea mai bună a materiilor prime, materialelor și combustibilului, o contribuție însemnată a adus-o aproape în fiecare întreprindere acțiunea de autodotare. Pentru a desprinde cîteva din realizările dobîndite pe această linie, perspectiva acțiunii, cit și orientările de viitor privind creșterea aportului ei la ridicarea în general a eficienței activității economice a întreprinderilor, revista noastră a inițiat o anchetă în 36 de întreprinderi industriale. Iată cîteva din problemele desprinse din anchetă, cit și unele propuneri sugerate de interlocutori.

dotare. Mașinile-agregat, care necesită o mare precizie, se execută în sectorul scolar, iar instalațiile de mecanizare și electrice, în secțiile productive de specialitate. Condiții deosebite pentru desfășurarea lucrărilor de autodotare au fost create la „Tractorul” și Întreprinderea de autocamioane din Brașov, „1 Mai”-Ploiești, „23 August” și „Semănătoarea” din București etc. În toate aceste întreprinderi, cit și în multe altele, secțiile sau atelierele speciale amenajate, dotate cu mașini și utilaje corespunzătoare, cadre de proiectare și de execuție de înaltă calificare, sînt capabile să realizeze volume importante de lucrări la un înalt nivel tehnic.

Important de subliniat este și faptul că asemenea activități nu se desfășoară numai în industria construcțiilor de mașini, profilată în acest domeniu, ci, în multe cazuri, realizările dobîndite pe linie de autoutilare de întreprinderi aparținînd altor ramuri (industria ușoară, construcții industriale, chimie, economie forestieră și materiale de construcții, metalurgică) sînt demne de apreciat, sub raportul caracteristicilor funcționale, economicității, satisfacerii unor cerințe de certă importanță pentru producție.

Firește, sînt și unități în care problemele autodotării nu sînt tratate așa cum se cuvine, și ca urmare, realizările ce se obțin se situează mult sub posibilități. Bunăoară, în întreprinderile unde nu există ateliere speciale de autodotare („Feroemail”, Întreprinderea de utilaj chimic, Întreprinderea „Flacăra” din Ploiești, Întreprinderea de radiatoare și cabluri-Brașov), iar ansamblele, subsansamble sau piesele se execută dispersat — fie în scolarii, fie în celelalte ateliere de producție curentă — lucrurile lasă de cele mai multe ori de dorit din punct de vedere tehnic, influențînd totodată negativ atît realizarea planului de producție, cit și cel de autodotare. Sculariile, de pildă, acordă, după cum este și firesc, atenție în primul rînd dotării cu SDV-urile necesare produselor curente ale întreprinderilor, iar secțiile productive au întotdeauna în față primatul realizării planului de producție, comenzile pentru autodotare fiind lăsate pe plan secundar.

Înlăturarea acestor neajunsuri presupune organizarea în întreprinderi a unor nuclee și sectoare speciale de autototare care, pe de o parte, să fie înzestrate cu mijloace minime de proiectare și execuție, iar, pe de altă parte, să poată coordona întreaga acțiune, astfel ca și sarcinile de plan în acest domeniu să fie realizate la timp și în condiții tehnice și de eficiență cât mai corespunzătoare.

2. Stimulent în dezvoltarea activității de concepție

O PIRGHIE principală pentru realizarea programelor de autototare, o constituie organizarea temeinică a nucleelor sau grupelor de concepție. Așa cum a dovedit experiența, acestora le revine îndatorirea nu numai de a adopta cu discernământ soluțiile tehnice cele mai înaintate în realizarea unor mașini și utilaje cu indici economici și tehnici înalți, dar și să asigure la timp și în bune condiții documentația de execuție necesară. Având în permanență sprijinul celor mai experimentate cadre tehnice din întreprindere, aceste nuclee de concepție au posibilitatea să evite încă din faza de pregătire a documentației unele eventuale neajunsuri.

Bucurându-se de o asemenea organizare a activității, Întreprinderea „Tractorul” - Brașov, Exploatarea minieră-Anina, Întreprinderea „1 Mai” - Ploiești și altele au reușit, an de an, să-și realizeze în actualul cincinal programele de autototare, concomitent cu promovarea unor soluții tehnico-economice valoroase. La Întreprinderea de autocamioane-Brașov — unitate cu o bogată experiență în organizarea activității de autototare — există un colectiv de proiectare care numără 130 de specialiști. În schimb, la Întreprinderea „Rulmentul”, tot din Brașov, unde posibilitatea asigurării de cadre de concepție

pentru autototare este mai redusă, s-a organizat un colectiv specializat în cadrul centrului de proiectare de pe lângă Centrala industrială. Un alt mod de rezolvare al problemei ni-l oferă Întreprinderea de construcții metalice-Caransebeș. Aici s-a luat măsura, ca din acest an, să se formeze, în cadrul biroului de proiectare al întreprinderii, o grupă specială care să execute proiectele necesare planului de autototare etc.

În alte întreprinderi, numărul de proiectanți afectat acestei activități este foarte restrâns și nu poate cuprinde nici pe departe sarcinile ce i se repartizează. La Întreprinderea „Feroemail” - Ploiești, Combinatul de prelucrare a lemnului-Caransebeș și altele, care nu dispun de colective de proiectare pentru autototare, lucrările se execută de către grupele de proiectare de pe lângă centralele industriale de care aparțin. Lucrurile ar părea firești, dar întreprinderile respective cit și altele întâmpină greutăți în întocmirea documentațiilor tehnice din cauza supraaglomerării acestora. Problema trebuie rezolvată cu toată atenția pentru ca inițiativele bune ale întreprinderilor să fie sprijinite începând chiar de la nivelul de conducere al centralei.

Pe lângă necesitatea elaborării și asigurării la termen și de calitate a documentației de execuție, se impune perfecționarea sistemului informațional asupra realizărilor obținute, pe plan teritorial și pe ramuri, pentru a se evita situațiile în care unele colective își orientează eforturile spre realizarea unora și acelorași mașini, utilaje sau instalații, care în alte locuri au fost definitive sub aspectul concepției cit și al execuției.

Ministerul Industriei Metalurgice, de pildă, editează un buletin informativ cu lucrări de autototare executate de întreprinderi. Se editează și buletine informaționale în unele județe, care oglindesc realizările obținute de întreprinderile din teritoriu. Și totuși cazurile de paralelisme în conceperea și realizarea unor mașini și utilaje sînt încă frecvente, întrucît majoritatea ministerelor și județelor nu fac acest lucru. În cadrul anchetei, numeroși specialiști au făcut propunerea ca, pe plan republican, să se găsească o modalitate pentru asigurarea unui sistem de informare și documentare asupra fișelor cu caracteristicile tehnice, parametrilor cit și datele tehnico-economice ale mașinilor și utilajelor proiectate și executate pe linie de autototare în diferite întreprinderi. Cei interesați ar putea obține astfel toate informațiile necesare asupra utilajelor în cauză, la nevoie chiar proiectele lor, scutindu-se astfel simțitor execuția planului de autototare.

3. Sporirea eficienței economice

EFORTURILE ce se depun de fiecare colectiv au în vedere, în primul rînd, realizarea unor mașini și utilaje, cu ajutorul cărora să sporească eficiența întregii activități.

CITEVA DIN EFECTELE ECONOMICE ALE ACȚIUNII DE AUTOTOTARE

● Prin potențialul propriu de care dispun (atelierele mecanice, cadrele de concepție și de execuție) întreprinderile reușesc să-și execute singure unele mașini, utilaje sau instalații specifice de care au nevoie și să le pună în funcțiune mai devreme decît dacă le-ar comanda la alți furnizori.

● Industria constructoare de mașini este degrevată de execuția unicatelor, iar în cazul importurilor se realizează însemnate economii de valută.

● Unele mașini și utilaje realizate în cadrul autototării revin uneori mai ieftin decît cele achiziționate de la industria de specialitate; în cazul în care un utilaj realizat prin forțe proprii este mai scump, diferența trebuie și poate fi compensată prin sporul de producție rezultat din devansarea punerii sale în funcțiune.

● Autototarea a adus și aduce o contribuție prețioasă la stimularea gîndirii creatoare, a concepției proprii, la realizarea unor mașini și utilaje originale, multe devenind invenții brevetate.

De aceea, la stabilirea necesității, a costului fiecărui utilaj sau mașini, se iau în calcul efectele asupra producției, productivității muncii, reducerii costurilor de producție. În marea majoritate a cazurilor — la cele 36 întreprinderi la care se referă ancheta — rezultatele economice obținute pe seama autototării în perioada 1971—1974 sînt edificatoare (în tabelul nr. 2 sînt prezentate efectele obținute de întreprinderi, grupate în ordinea mării lor).

Asadar, autoutilarea, privită prin prisma efectelor economice, asigură un grad mare de eficiență care compensează eforturile depuse. La Exploatarea minieră-Anina, de pildă, producția a sporit în ultimii 4 ani — ca urmare a realizării prin efort propriu a unor mașini și utilaje specifice — cu 11,5%, productivitatea muncii cu 14,6%, iar costurile de producție au fost reduse cu 1,57%. Tot așa de concludente sînt și rezultatele înregistrate de Întreprinderea de construcții metalice-Bocșa (creșterea producției cu 20%, a productivității muncii cu 40%, scăderea costurilor produselor cu 5%), Întreprinderea de suruburi-Brașov (sporirea producției cu 8%, a productivității cu 6%, diminuarea costurilor de producție cu 0,5%) etc.

Experiența confirmă că și în acțiunea de autototare întreprinderile nu pot efectua, în toate cazurile, întreaga gamă de piese, ansamble sau subansamble necesare unor utilaje: se investește necesitatea cooperării cu alte întreprinderi care, fie că sînt profilate, fie că au posibilități mai mari sub aspect tehnic și al capacităților disponibile. În întreprinderea „Intex” - Păulești, de pildă, a realizat prin forțe proprii mașini de cusut cu o parte din piese executate în cooperare de Întreprinderea „Nicovala” - Sighișoara. Relații de cooperare bune în domeniul realizării utilajelor din autototare a sta-

Tabelul nr.1

Infăptuirea programelor de autototare și economiile valutare obținute în întreprinderi, luate în ordinea mării realizărilor

Denumirea unității	Valoarea autototării cu mașini și utilaje (mii lei)		Economii valutare estimate (mii lei valută)
	1971-1974 realizări	1975 prevederi	
	Întreprinderea de autocamioane - Brașov	275 000	
"Tractorul" - Brașov	264 000	103 500	80 710
"Rulmentul" - Brașov	64 951	25 000	7 250
Combinatul siderurgic-Reșița	22 616	11 000	300
Întreprinderea construc-toare de mașini - Reșița	43 204	15 940	1 141
Întreprinderea de scule-Rișnov	16 777	9 000	1 400
Combinatul de prelucrare a lemnului - Caransebeș	13 180	1 120	186
Întreprinderea de construcții metalice - Bocșa	13 083	8 000	1 200
"Oțelul Roșu"-Caraș Severin	10 127	1 600	3 000
Întreprinderea de suruburi - Brașov	9 300	13 000	1 300
J.M. Anina	1 460	1 213	1 200
"Feroemail" - Ploiești	1 176	1 400	1 258

DIN CRONICA

ÎNTRERERII

Ca răspuns la chemările la întrecere pe 1975 adresate de întreprinderile fruntașe din fiecare ramură, colectivele de muncă din unitățile industriale, de pe șantierele de construcții, din transporturi și agricultură își intensifică eforturile pentru a dobândi noi succese în realizarea actualului cincinal înainte de termen.

CĂRBUNE PESTE PLAN

● Minerii din cadrul exploatărilor Petrila și Lonea, utilizând cu randament sporit mașinile și instalațiile din subteran, au extras zilnic, în cursul lunii ianuarie a.c., între 200—300 tone cărbune peste prevederile de plan. Datorită depășirii sarcinilor pe prima lună din acest an, ei au pus la dispoziția Termocentralelor de la Mintia și Făroșeni o cantitate suplimentară de cărbune cu ajutorul căreia se pot produce 8 milioane kWh energie electrică.

● Îndeplinind cincinalul încă din primăvara trecută, minerii din cadrul Exploatării de mangan de la Vatra Dornei, lucrează acum în contul lunii octombrie a anului 1976. Se apreciază că la sfârșitul acestui an minerii de la Vatra Dornei vor obține, peste prevederile cincinalului, o producție de mangan valorind 150 milioane lei.

CONSUMURI SPECIFICE REDUSE

● Datorită promovării de noi tehnologii înaintate, re proiectării unor motoare electrice, colectivele întreprinderii „Electromotor”—Timișoara a reușit să economisească în acest cincinal peste 1.000 tone metal și să reducă cheltuielile materiale și de manoperă, în medie cu 350 lei de produs. Tot pe această cale la întreprinderea „Electrometal”—Timișoara s-au pus în evidență importante rezerve interne în producerea unor tipuri de corpuri de iluminat, care, la nivelul întregii producții industriale, asigură o economie de materii prime și manoperă, ajungând până la 40% din cheltuielile de fabricație.

● Și în unitățile de transport pe calea ferată se aplică o serie de inițiative care se soldează cu rezultate remarcabile. Colectivul stației Cluj-Napoca, de exemplu, a hotărât să reducă staționarea cu cel puțin 5 minute pe vagon și tură de serviciu, reușind astfel să depășească planul cu aproape 6 la sută la tone expediate. Prin aceeași soluție, la Dej-Triaș capacitatea de prelucrare a stației a crescut cu 300 vagoane pe zi. De asemenea feroviarul din Coșlariu și-au propus ca nici un tren de marfă format și expedit din această stație să nu fie sub capacitatea prevăzută, tonajul mediu al trenurilor crescând cu 5%, iar stația a triat, în medie pe tură, circa 1.500 vagoane peste capacitatea proiectată. Prin aplicarea și a altor inițiative în transporturile feroviare s-au economisit în cursul anului trecut 90.000 tone combustibil convențional.

Conținut și dimensiuni

Tehnicitate

APROPIEREA nivelului de dezvoltare al agriculturii de cel al industriei presupune reducerea decalajului în ceea ce privește tehnicitatea producției, exprimată atât în înzestrarea tehnică a muncii, cât și în calificarea tehnică a forței de muncă din agricultură. În condițiile specifice agriculturii, creșterea înzestrării tehnice a muncii se realizează în principal pe calea mecanizării, automatizării, chimizării, îmbunătățirilor funciare și a perfecționării mijloacelor de muncă vii — plante și animale — specifice agriculturii.

Ridicarea gradului de tehnicitate a producției agricole la nivelul celei industriale, pe baza creșterii înzestrării tehnice a muncii din agricultură, presupune în mod obligatoriu sporirea în ritm rapid a investițiilor destinate dezvoltării bazei tehnico-materiale a agriculturii. În scopul realizării programului național de irigații și îmbunătățiri funciare, sporirii bazei tehnico-materiale, care să permită creșterea producției agricole la nivelurile prevăzute. Congresul al XI-lea al P.C.R. a hotărât majorarea cu încă 15—20 miliarde lei a investițiilor destinate agriculturii. La acestea trebuie adăugate investițiile din ramurile industriale și din sfera serviciilor care deservesc agricultura (industria constructoare de mașini agricole, industria chimică etc.) și ale căror activități contribuie la tehnicizarea procesului de producție din agricultură.

Parcul de 125—130 mii tractoare (de care va dispune agricultura până la sfârșitul cincinalului) cu întreg setul necesar de mașini agricole, într-o gamă diversificată și un grad ridicat de universalitate, va permite generalizarea mecanizării complete și în zootehnie, iar mai târziu, și în legumicultură. Paralel cu aceasta, se va extinde utilizarea energiei electrice în producția agricolă, mai ales în domeniul creșterii animalelor și al irigațiilor. De asemenea, o contribuție de seamă în tehnicizarea muncii agricole o va aduce chimizarea, asigurarea unei cantități sporite de îngrășăminte chimice (în substanță activă) la un hectar teren cultivat (arabil, vii și livezi) de 250—280 kg (până la sfârșitul cincinalului), ierbicide, substanțe de combatere a bolilor și dăunătorilor la plante și animale, ceea ce va situa agricultura noastră alături de cea din țările dezvoltate.

Amplora pe care o ia înfăptuirea programului de îmbunătățiri funciare (irigații, desecări, combaterea eroziunii solului etc.) va contribui și ea la apropierea condițiilor de muncă din agricultură de cele din industrie încă în acest cincinal. Aceasta va determina o creștere a înzestrării tehnice a muncii agricole pe întreg teritoriul țării și va imprima producției agricole caracterul de stabilitate, constanță — caracteristică oricărei activități industriale. În aceeași direcție acționează introducerea în producție de noi soiuri și hibrizi de plante, precum și îmbunătățirea raselor de animale existente și crearea de rase noi, de randament ridicat.

Modernizarea și perfecționarea mijloacelor de muncă din agricultură necesită însă și ridicarea tuturor lucrătorilor din agri-

cultură, formarea unor muncitori agricoli cu pregătire multilaterală (policalificare) în domeniul mecanizării, chimizării, lucrărilor de îmbunătățiri funciare, zootehniei, în care scop se impune organizarea temeinică a învățământului agricol pentru întreaga țară. Mentalitatea că munca

PARTIDUL COMUNIST ROMÂN pune în centrul politicii sale agrare realizarea unei agriculturi moderne, intensive, de înaltă productivitate, bazată pe folosirea celor mai noi cuceriri ale științei. Potrivit prevederilor Programului partidului, întreaga dezvoltare a agriculturii românești va urmări intensificarea procesului de transformare a producției agricole într-o variantă a muncii industriale. Se poate spune că problema modernizării agriculturii noastre în etapa actuală îmbracă forma industrializării procesului de producție din agricultură. Industrializarea agriculturii — așa cum arată și experiența țărilor avansate în realizarea revoluției tehnico-

agricolă este o muncă necalificată trebuie să rămână un atribut al trecutului. Progresul rapid al agriculturii cere ca orice lucrător din agricultură să devină un specialist de înaltă calificare, cu o pregătire în strinsă legătură cu cerințele agrotehnicii înaintate și ale practicii agricole moderne.

Continuitate și ritmicitate

CONTINUITATEA, ritmicitatea procesului de muncă din agricultură presupune aplicarea unui larg complex de măsuri tehnico-economice, în rindul cărora, pe prim plan, se situează organizarea cooperării multilaterale în cadrul agriculturii, precum și între agricultură și alte ramuri ale producției materiale, îndeosebi industria. Rezervele mari ce se așteaptă valorificate în această direcție sînt relevate de faptul că ocuparea unui cooperator numai circa 120 de zile în cursul anului, nu poate asigura realizarea unui nivel ridicat de productivitate a muncii, bază a creșterii veniturilor și a lichidării disparităților în condițiile de viață dintre sat și oraș. În același timp, extinderea la sate a unor activități industriale — atât de prelucrare a unor produse agricole, cât și a unor activități industriale — prin asocierea cooperativelor agricole cu întreprinderi de stat (atât din agricultură, cât și din sectoare industriale) va da posibilitatea cooperativelor să-și investească fondurile în activități productive eficiente, să asigure lucrul în tot timpul anului și să contribuie la creș-

În modernizarea agriculturii

terea nivelului de trai al locuitorilor satelor.

Optimizarea structurilor de producție pe zone și pe fiecare unitate agricolă în cadrul lucrărilor de zonare a producției agricole și îndeosebi dezvoltarea zootehniei (a cărei pondere în producția globală va

științifice contemporane în agricultură — are loc în forme specifice, corespunzătoare particularităților de producție din agricultură, în care influența factorilor naturali nu poate fi înlăturată, ci cunoscută și folosită în interesul modernizării producției agricole. De aceste particularități trebuie să țină seama și politica de lichidare a deosebirilor esențiale dintre munca agricolă și cea industrială, în efortul conjugat de a imprima muncii agricole principalele caracteristici ale muncii industriale: **tehnicitate, continuitate și ritmicitate, randament și productivitate ridicată, egalitate în venituri și condiții de viață.**

ajunge la 40% în 1980) va contribui și ea la ocuparea mai completă și mai uniformă a forței de muncă din agricultură.

Randamente și productivitate

RIDICAREA gradului de tehnicitate a procesului de muncă din agricultura românească pe baza introducerii în producție a cuceririlor revoluției tehnico-științifice contemporane va determina o creștere importantă a randamentelor la hectar și pe cap de animal, caracteristică esențială a unei agriculturi moderne. Acest imperativ este cu atât mai actual, cu cât agricultura românească, cu toată creșterea spectaculoasă a randamentului la hectar la aproape toate culturile agricole, continuă încă să se afle în urma agriculturii din alte țări și în urma propriilor posibilități. Faptul că în cadrul aceleiași gospodării sau în cadrul aceleiași județ sau zone, în unele gospodării se realizează randamente la hectar de 2—3 ori mai mari decât în cele vecine sau faptul că în unele județe cooperativele agricole obțin randamente la hectar mai mari decât întreprinderile agricole de stat (deși condițiile climatice sînt aceleași, iar dotarea întreprinderilor agricole de stat este superioară) arată că nu peste tot lucrările agricole necesare se execută la timp și în bune condiții, iar în zootehnie persistă lipsuri în asigurarea întreținerii animalelor, în îngrijirea pășunilor și fînelor. De aceea se apreciază că folosirea rațională, cu spirit gospodăresc și cu răs-

pundere a mijloacelor tehnice, chimice și biologice de care va dispune agricultura noastră în cincinalul următor, va permite realizarea unor randamente care ne vor apropia simțitor de nivelurile atinse în țările cu agricultură dezvoltată, marcînd trecerea agriculturii românești pe făgașul industrializării. Astfel, pentru perioada 1976—1980 se prevede realizarea (în medie anuală) a următoarelor randamente la hectar : 3 000—3 150 kg la grîu și seară, 3 500—3 800 kg la porumb, 2 000—2 140 kg la floarea-soarelui, 34 000—36 000 kg la sfecla de zahăr, 19 000—20 000 la legumele de cîmp, cel puțin 10 000 kg la hectar la culturile irigate de cereale. În creșterea animalelor, nivelul de randament pe animal în anul 1980 va reprezenta, la lapte de vacă : 3 300—3 500 în I.A.S. sau 2 200—2 400 în C.A.P., la lînă : 4—4,5 kg în I.A.S. sau 3,3—3,7 kg în C.A.P., la ouă 200—240 bucăți în I.A.S., 130—210 bucăți în C.A.P. La obținerea acestor randamente se are în vedere și faptul că cercetarea științifică din agricultură este capabilă astăzi de a rezolva la un nivel superior problemele ce privesc cultivarea plantelor și zootehnia, punînd bazele unei agriculturi intensive, în care se aplică tehnologii moderne de producție.

Tehnicizarea producției, în condițiile uniformizării folosirii forței de muncă pe baza modernizării structurii de producție din agricultură, va duce la o puternică sporire a productivității muncii, la lichidarea decalajului existent astăzi atît față de țările cu agricultură dezvoltată, cît și față de industria națională. În această direcție va acționa cu deosebită tărie, pe lîngă sporirea producției agricole, transferarea planificată a unui mare număr de brațe de muncă din agricultură în industrie și în alte ramuri ale economiei naționale. Amploarea acestui transfer este atestată de faptul că, față de circa 42% din populația activă cît cuprinde astăzi agricultura, în 1980 va cuprinde numai 27—28%, iar în 1990 doar 12—15%, pondere prin care România se va număra printre țările cu agricultură modernă, de mare randament și productivitate a muncii (de altfel, în cursul cincinalului, pentru prima dată în istoria României, populația ocupată în industrie va depăși pe cea ocupată în agricultură).

O problemă hotărîtoare pentru procesul de industrializare a agriculturii românești este reducerea cheltuielilor materiale de producție, prin creșterea productivității muncii și a randamentelor la hectar și pe cap de animal.

Amplificarea la dimensiuni optime a producției nete agricole presupune reducerea ponderii cheltuielilor materiale în valoarea producției globale agricole, în condițiile creșterii absolute a acestora din urmă. Pentru aceasta însă se impune o asemenea gospodărire a fondurilor fixe, materiilor și materialelor (furaaje, îngrășăminte etc.) folosite în procesul de producție agricolă, încît creșterea volumului lor să fie devansată de creșterea producției agricole-vegetale și animale. Pe această linie se înscriu creșterea mai rapidă a părții active a fondurilor fixe productive și

prof. univ. dr. O. PARPALĂ

(Continuare în pag. 10)

AGRRORAMA

Influența extinderii acordului global

EVOLUȚIA averii obștești, a fondului de retribuție și a retribuției unei norme de muncă convenționale în ultimii ani la C.A.P. Comana, județul Constanța, a trezit un viu interes în rîndul cadrelor de conducere din alte cooperative agricole. În perioada 1971—1973 averea obștească a sporit cu 6 mil. lei, producția globală a fost în medie, anual, de 940 mii lei la 100 ha, iar fondul total de retribuție, în 1973, de 17 mil. lei. În urma acestor rezultate, pentru o normă de muncă convențională cooperatorii au primit 47 lei (față de 43 lei cît s-a planificat).

Se pune, deci, întrebarea : ce anume a contribuit la dezvoltarea cooperativei ? Argumentele pledează către influența pozitivă a stimulării cooperativelor prin acordul global, care s-a aplicat în mod predominant pe echipe, pe grupe de familie și pe formații de lucru permanente. Retribuția în bani și natură s-a stabilit numai la cultura porumbului (42 lei, 75 kg porumb și 75 kg grîu pentru fiecare tonă de porumb realizată de cooperativ) iar retribuția în bani la fiecare 1 000 lei producție livrată din celelalte culturi, astfel : 81 lei la floarea-soarelui, 72 lei la soia, 286 lei la tomate.

În felul acesta, cîștigurile anuale au depășit în multe cazuri suma de 20 000 lei.

Cuprinderea motopompiștilor și udătorilor în sistemul de retribuție în acord global a contribuit în mod esențial la creșterea randamentelor la hectar. La rîndul lor, motopompiștii, au realizat venituri medii lunare de peste 2 700 lei în 1973.

Echipele de motopompiști și udători au în primire 45—50 ha irigate. Venitul lunar garantat, în condițiile îndeplinirii sarcinilor, este de 1 500 lei. În cazul depășirii producției planificate ei mai primesc însă echivalentul a 20% din valoarea producției peste plan (în 1973 motopompiștii au primit cu 15% mai mult la retribuirea de bază față de udători pentru că au executat și operația de udare). Crescînd necesarul cooperativei la această categorie de lucrători, s-a impus, în 1973, școlarizarea în comună a încă 64 cooperatori pentru obținerea calificării de motopompist-udător.

Un consiliu intercooperatist la lucru

AMPLASAREA mai rațională a culturilor în cadrul cooperativele agricole din raza unui consiliu intercooperatist, se vedește a fi, în sine, fără alte investiții, un factor de sporire a recoltei.

Consiliul intercooperatist Ciorlești — județul Iași — pentru a produce mai multe plante de nutreț și plante tehnice, a trebuit să reducă, încă din 1973, ponderea culturilor de cereale de la 67,9% la 59,6%. Reducerea s-a făcut însă concomitent cu amplasarea mai bună a acestora. În urma acestei operații, producția totală de cereale a sporit cu 2%, Spre exemplu, la porumb, suprafața ocupată s-a redus cu 10%, iar producția a crescut cu 6%. La floarea-soarelui, suprafața cultivată a crescut cu 43% însă, prin amplasarea mai rațională, recolta a sporit cu 81%. În prezent, conducerea Consiliului intercooperatist analizează noi posibilități de îmbunătățire a amplasării culturilor.

(Urmare din pag. 9)

diminuarea ponderii investițiilor pentru construcții și alte fonduri fixe care nu participă direct la procesul de producție, fundamentarea economică a consumului de îngrășăminte chimice în funcție de particularitățile de sol, de soi, de tehnologie etc., înlocuirea periodică, la timpul potrivit, a soiurilor și hibridurilor depășiți din punct de vedere al potențialului productiv, îmbunătățirea raselor de animale și crearea de rase noi.

Venituri și condiții de viață

MICȘORAREA treptată, pină la lichidare, a deosebirilor esențiale dintre munca agricolă și cea industrială, dintre sat și oraș, presupune și apropierea nivelului veniturilor lucrătorilor din agricultură de cele ale lucrătorilor din celelalte ramuri și sectoare de activitate. Programul P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, precizează că în etapa următoare se va asigura ridicarea bunăstării țărănimii, dezvoltarea localităților rurale, realizarea unui raport just, echitabil, între condițiile de viață de la orașe și cele de la sate. Corelarea venitului garantat lunar cu alte avantaje și surse de câștig (în condițiile unei ocupări normale în cursul anului) duce la concluzia că încă de acum, veniturile cooperativilor se ridică la nivelul celorlalte sectoare ale economiei naționale. În 1980, veniturile reale provenite din munca în cooperativele agricole

de producție, precum și din gospodăriile personale pe o persoană activă vor crește cu 20—25% față de 1975.

În asigurarea unor condiții de viață egale pentru toți cetățenii țării, un rol esențial îl are organizarea și sistematizarea teritorial-administrativă. Realizarea unor centre comunale puternice din punct de vedere economic, bine dotate edilitar, sanitar, industrial și comercial, care să se transforme treptat în centre urbane cu condiții de viață apropiate celor din orașe, crearea a numeroase noi centre orașenești vor asigura ridicarea generală a nivelului de civilizație al satelor.

Acestea sînt, prezentate succint, principalele elemente care definesc procesul de integrare a agriculturii în strategia făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintării României spre comunism, a unei societăți, care, așa cum arată tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, în cuvîntarea la încheierea lucrărilor Conferinței pe țară a cadrelor de conducere din unitățile agricole de stat și cooperatiste — „**trebuie să fie o societate omogenă o poporului muncitor, în care deosebirile dintre munca intelectuală și cea fizică vor fi tot mai mici — ea rezultat al ridicării generale a nivelului de cultură și înțelegere, al introducerii tehnicii în industrie și agricultură**”¹⁾.

^{1) Nicolae Ceaușescu — Cuvîntarea la încheierea Conferinței pe țară a cadrelor de conducere din unitățile de stat și cooperatiste. Consfătuirea pe țară a cadrelor de conducere din unitățile agricole de stat și cooperatiste, E.P., 1974, pag. 284.}

Inovație poate fi și valorificarea cu discernămint a practicilor tradiționale

Dr. Thomas ODHIAMBO —
Director al Centrului Internațional de Ecologie-Kenya

● În documentele Conferinței Mondiale a Populației se menționează că 35% din recolte se pierd în țările în curs de dezvoltare datorită dăunătorilor. Cum apreciați această situație ?

— În realitate nimeni nu cunoaște recoltele potențiale ale țărilor în curs de dezvoltare, după cum nu cunoaște nici pagubele provocate de dăunători. Ceea ce știm este că aplicarea pesticidelor la un moment nepotrivit sau în cantitate nepotrivită duce la creșterea pagubelor prin omorîrea dușmanilor insectelor.

În ce privește țările în curs de dezvoltare, ele utilizează 40% din producția mondială de pesticide. Din acestea 80% sînt utilizate pentru recolte „cash”: bumbac, cafea, ceai. Foarte puțin sînt utilizate propriu-zis pentru producția de alimente pentru populație, în special la protecția soiurilor de mare randament de grâu și orez. După părerea mea, țările în curs de dezvoltare nici nu ar avea nevoie de mai multe pesticide. Este într-adevăr necesar un stoc de rezervă — pentru situații deosebite — ex. lăcuste.

Dar ceea ce țările în curs de dezvoltare necesită în realitate este accelerarea trecerii de la combaterea dăunătorilor, la crearea de soiuri rezistente. Exemplu, Institutul Internațional de Agricultură Tropicală din Nigeria a creat un soi de plante de nutreț rezistentă la pestă. În sudul Indiei există o varietate de orez rezistent la numeroase insecte și dăunători. În Filipine s-au înregistrat bune rezultate cu soiul de orez IR-20 realizat de Institutul internațional de cercetări pentru orez, care deși nu are un randament foarte mare, este în schimb foarte rezistent. Datorită acestei calități a fost preluat și în Bangladesh.

● Cu aceste mijloace se poate realiza îndeplinirea obiectivelor din Planul Mondial Indicativ elaborat de FAO ?

— S-a vorbit mult de o așa-zisă „revoluție verde”, dar efectele sale au fost numai parțiale, pentru că nu a fost teama o revoluție, ci mai mult aplicarea teoriilor economice despre dezvoltarea agrară în țările industrializate la țări în curs de dezvoltare. Fără să se ia în considerare condițiile ecologice și sociale ale țărilor tropicale

nu puteau să fie realizate nici obiectivele ei.

Totuși, cu acest impuls s-au putut identifica realele posibilități de utilizare a cunoștințelor și priceperii populației locale. Trebuie să recunoaștem acum aportul pe care-l aduc multe comunități țărănești și tribale la cunoașterea condițiilor ecologice locale și a modului de exploatare optimă a lor. Multe comunități au dezvoltat și culturi de probă ale căror rezultate sînt foarte bune, fiind propuse pentru extindere în țară. Apoi multe terenuri se dovedesc a fi nepotrivite pentru metodele de cultivare din țările dezvoltate, dar foarte adecvate practicilor tradiționale. Ex. metoda „cultivare zero” care înseamnă fixarea săminței în sol fără a deranja structura solului și apoi nici-o cultivare suplimentară a solului.

Avantajele sociale ale utilizării unor astfel de metode sînt că: oamenii înțeleg mai ușor noțiunile, sînt mai ieftine, iar recolta reacționează sensibil la îmbunătățirea condițiilor de sol și apă.

Pe scurt metoda propusă de noi înseamnă: 1. înregistrarea și precizarea metodelor de cultivare tradițională; 2. selecția celor mai productive metode; 3. îmbunătățirea lor; 4. recomandarea lor.

Agricultura după metode intensive nu este exclusă, dar cere investiții prea mari, cu rezultate de multe ori imprevizibile în condițiile de climă și sol complet diferite din țările în curs de dezvoltare.

G. I.

DIN CRONICA ÎNTECERII

AVANSUL PETROLIȘTILOR

● Colectivul schelei — Brăila a terminat cu 5 zile mai devreme forajul primelor două sonde din acest an. Cu un avans similar se vor încheia în curînd și lucrările de săpare a altor două sonde. Aceste prime succese, vin să întregescă realizările din 1974, cînd sondorii acestei schele au forat peste prevederi aproape 5 400 m. După rezultatele înregistrate în activitatea de producție, petroliștii brăileni au pășit de mult în cincinalul viitor.

● În prima lună din 1975 colectivul Combinatului petrochimic de la Brazi a obținut o producție suplimentară de benzenă, hidrocarburi aromatice și alte derivate evaluate la peste 8 milioane lei.

MAI MULT METAL

● Răspunzînd chemării lansate de metalurgii reșițeni, colectivul Combinatului siderurgic de la Hunedoara a elaborat suplimentar în cursul lunii ianuarie mai multe de 1 000 tone metal.

CONDUCERE ORGANIZARE

CALIFICAREA MUNCITORILOR

— Puncte de vedere pe marginea rezultatelor
anchetei „R.E.” privind cadrele noilor unități industriale —

IMBUNĂTĂȚIREA continuă a potențialului uman, constituit în principal din muncitori calificați, personal cu pregătire medie și superioară de specialitate, inclusiv persoanele care îndeplinesc funcții de conducere, precum și utilizarea rațională a tuturor categoriilor de personal, trebuie să fie, fără îndoială, două dintre obiectivele majore ale conducerii fiecărei unități economice și sociale, în diferent de ramura din care face parte sau de profilul său de activitate.

Funcție de anumiți factori de influență cu caracter mai general sau specific cum sînt cei ce se referă la: sursele de asigurare a personalului necesar, rechizite unității, complexita-

tea activităților, gradul de diviziune în muncă, tipul producției, natura și complexitatea produselor, în concretizarea obiectivelor generale enunțate mai sus, fiecare conducere de unitate își formulează în mod concret obiectivele principale și secundare — derivate, odată cu precizarea anumitor priorități, pe categorii de personal sau pe sectoare de activitate, după caz.

Asigurarea necesarului de personal pentru unitățile noi imbracă o serie de aspecte specifice: o analiză aprofundată conduce însă la stabilirea unor deosebiri între unități total noi, pe un amplasament distinct sau într-o localitate unde apare pentru prima dată o industrie de un anumit gen și cele ce constituie extinderi sau dezvoltări ale unor unități existente.

ANCHETA efectuată de „Revista Economică” și publicată în numerele 26 și 27 din dec. 1974 socotesc că a izbutit să-și atingă scopul propus, reușind să prezinte o serie de factori de influență, cu anumite evaluări cantitative, pe baza cărora a putut desprinde o gamă de concluzii interesante și utile pentru cadrele de conducere și specialiștii din unitățile economice.

În cele ce urmează, doresc să încerc a desprinde câteva din problemele pe care le socotesc deosebit de importante în legătura cu asigurarea cadrelor pentru obiectivele noi, cum ar fi: modul de abordare? mijloacele de care dispune? ce ar mai trebui făcut peste ceea ce se face în prezent? care sînt factorii responsabili?

Există de pe acum, un consens în a considera că pregătirea profesională a muncitorilor calificați necesari pentru obiectivele noi, pe fiecare meserie în parte, este o problemă cheie. Se poate spune și demonstra cu multe exemple că în acest domeniu s-au realizat progrese însemnate alături de ceea ce privește determinarea pe baze analitice a necesarului pe total și pe meserii, stabilirea surselor de acoperire a necesarului, recrutarea personalului, cît și în legătură cu pregătirea profesională, și integrarea în muncă a noilor lucrători.

Știm astăzi, pe fiecare întreprindere, ca urmare a perfecționării continue an de an a instrumentelor de lucru, necesarul de muncitori calificați pentru anul ce urmează, pe total și pe meserii: prin ce forme de calificare se pregătesc și cîți pe fiecare formă: cîți sînt de acum în pregătire și cîți trebuie cuprinși în anul 1975; cînd trebuie să înceapă fiecare curs și așa mai departe. La nivelul fiecărei unități economice și la nivelurile ierarhice superioare, pe ansamblul economiei, în profil departamental și teritorial, se dispune de o seamă de informații necesare pentru buna conducere a întregii activități privind asigurarea cu forță de muncă. Cunoaștem, de asemenea, o serie de informații, de același fel, pentru perioada 1976—1980. Desigur, toate acestea constituie condiții absolut necesare pentru buna desfășurare a tuturor acțiunilor ce au ca obiect asigurarea forței de muncă; nu însă și suficiente. Pe de o parte pentru că, în mod firesc,

urmează o serie de acțiuni de realizare, iar pe de altă parte, pentru că, tot în mod firesc, trebuie intensificate mereu eforturile pentru perfecționarea metodelor de lucru în acest domeniu.

În aceeași ordine de idei, mi-aș permite să apreciez că întregul cadru existent de forme de pregătire profesională corespunde cerințelor, ținînd seama atât de necesitățile de calificare, cît și de categoriile de oameni ai muncii cărora li se adresează; se poate spune, de asemenea, că fiecare om al muncii, doritor să se califice într-o

că cele mai bune rezultate le-au obținut și le obțin acele conducători de unități care au stabilit programul de pregătire, pe baze analitice, plecînd de la conținutul concret al lucrărilor sau operațiilor, ce se execută pe fiecare loc de muncă sau, după caz, pe grupe de locuri de muncă cu profil identic sau similar. Sub acest aspect unul din factorii hotărîtori socotesc că este gradul de diviziune a muncii; aceasta atît din punct de vedere al cerințelor de formare profesională, inclusiv a programului

de formare și a duratei cursurilor, cît și din punctul de vedere al cerințelor impuse de nivelul productivității muncii în condițiile unor ritmuri înalte de dezvoltare. Funcție de aceasta se pot stabili pe baze obiective, locurile de muncă unde se execută în mod constant una sau două operații: locurile de muncă unde se execută mai multe operații, locurile unde operațiile se execută mereu pe același produs (reper) sau pe produse (reper) diferite, perioada la care se modifică operațiile sau produsele (reperele) etc.; pe o astfel de

bază se pot stabili, în mod concret, cerințele de pregătire profesională; din punct de vedere al formelor de calificare: se poate face o analiză gospodărească a necesarului de cadre calificate care nu se poate confunda cu analiza globală efectuată numai pe meserii sau numai ținînd seama de complexitatea produselor ce se execută. Există tendința, de foarte multe ori, ca plecînd de la complexitatea deosebită, pe drept cuvînt, a unui produs să se tragă concluzii sau să se facă aprecieri globale cu privire la cerințele de calificare; astfel de concluzii pot fi în general adevărate, dar de cele mai multe ori, numai în parte sau numai pentru anumite categorii de persoane; pentru altele, dimpotrivă, datorită procesului de diviziune a muncii prevăzut de tehnologia și organizarea fabricației, execuția unor operații este simplă. În aceeași ordine de idei, socotesc că nu se poate vorbi în general despre necesitatea pregătirii complexe sau foarte complexe a unor categorii de lucrători, plecînd numai de la faptul că lucrările pe care ei le execută, pe locul lor de muncă, fac parte dintr-o meserie, care în ansamblul său este, pe drept cuvînt, com-

Cum trebuie abordată problema pregătirii muncitorilor calificați? Ce căi de soluționare se întrevăd?

Ce ar mai trebui făcut peste ceea ce se face în prezent? Care sînt factorii responsabili?

meserie, tînăr sau adult, își poate găsi locul potrivit pentru a-și asigura, fie o formare profesională, fie o perfecționare a pregătirii pe care o are.

AM AVUT și am ocazia să discut astfel de probleme cu cadre de diferite specialități din întreprinderi de toate categoriile: cursanți la diferite forme de calificare, muncitori calificați cu experiență, maiștri, conducători de diferite nivele ierarhice etc. La întrebarea, „care apreciați că este cea mai potrivită formă de calificare?” răspunsurile sînt diferite și, de regulă, după, ce se continuă discuția cu exemple concrete, în cele mai multe cazuri, răspunsul nu mai este atît de categoric ca la început, pentru o formă de calificare sau alta.

În condițiile ritmurilor înalte de creștere economică, cu care sînt confruntate unitățile economice din țara noastră, socotesc că asigurarea muncitorilor calificați necesari, impune perfecționarea continuă atît a metodelor de abordare a problemei, cît și a mijloacelor și modalităților de acțiune.

Astfel, de pildă, vorbind despre formele de calificare și eficiența lor, socotesc

UN MODEL „ANTISTRESS”

SINT cadrele de conducere suprasolicitate? Dacă da, care sînt cauzele? Cum pot fi ele eliminate? Profesorul dr. Mihail DUMITRESCU, decan la Academia „Ștefan Gheorghiu”, pe baza studierii unei bogate literaturi de specialitate și prin sondarea opiniei a 150 de cadre de conducere din economie și administrația de stat, aduce precizări importante în această problemă, încercînd să surprindă cauzele și efectele suprasolicitării, ca și modul în care trebuie concepută și practicăta conducerea lipsită de suprasolicitare.

O SINTEZĂ a ideilor exprimate de cei 150 conducători chestionați permite să se evidențieze următoarea machetă a principalilor factori de suprasolicitare a cadrelor de conducere:

- **volun mare de informații** de interpretat și de însușit, determinat de: existența unei corespondențe abundente, circulația neprelucrată și neselectivă a informațiilor, necorelarea informațiilor cu nivelele decizionale, existența unor sisteme informaționale neraționalizate;

- **existența unui buget de timp aglomerat** de numărul mare de ședințe, de convorbiri telefonice, de solicitări și întreveneri neprevăzute, de existența unui volum încă mare de acte normative, de practicarea frecventă a controalelor, de numărul mare de semnături;

- **concentrarea încă mare pe deciziile operative**, imediate și practicarea în insuficiență măsură a delegării de autoritate;

- **insuficiențe în pregătire**, mai ales în probleme de organizare, la unele cadre de conducere din unități cit și la colaboratorii acestora;

- **utilizarea în unele întreprinderi a unor metode de conducere necorelate cu nivelul dezvoltării economice-sociale**, cu dimensiunile actuale ale progresului tehnico-științific;

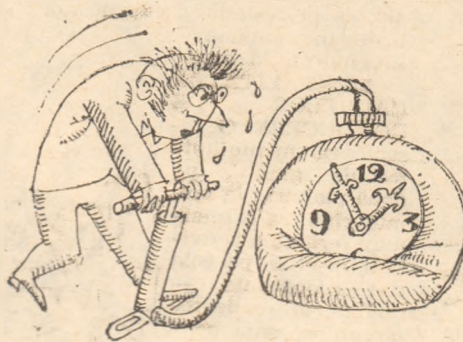
- **existența în unele situații a unui stil de muncă lipsit de operativitate**, insuficient orientat spre acțiune, birocratic.

- **dificultăți ce apar uneori în activitatea de planificare și în cea de aprovizionare** care se transmit spre activitatea de producție.

Acești factori de suprasolicitare, ca și alții de aceeași natură, au o serie de influențe negative asupra cadrelor

de conducere, asupra activității unităților, între care mai importante au fost semnălate următoarele:

- a) diminuarea capacității de comunicare.
- b) diminuarea viziunii de perspectivă și dificultatea de a găsi echilibrul între preocupările pe termen lung (decizii strategi-

Pană de timp

ce-neprogramate) și cele pe termen mediu și scurt (decizii tactice-programate).

- c) insuficiența preocupare pentru studii, pentru perfecționare, deci neglijarea celei mai eficiente investiții, investiția în om.

Cum putem analiza și determina gradul de suprasolicitare? În tabelul de mai jos este redat succint, un întreg sistem de metode utilizabile în acest scop. Există deci o varietate de metode aplicabile în evaluarea

suprasolicitării cadrelor de conducere. Elementul esențial al întregului efort de analiză îl constituie însă măsurile posibile de întreprins.

INTR-O MANIERĂ sau alta, răspunsurile date de cadrele de conducere chestionate, coroborate cu studii mai ample, rezultate atît în țara noastră cît și în alte țări converg către următoarele măsuri mai importante de întreprins.

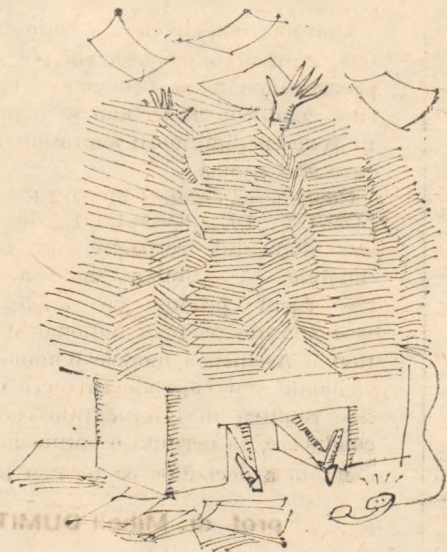
ORGANIZAREA. Aderînd la constatările că organizarea este un proces dinamic se cer întreprinse permanent măsuri de perfecționare în cadrul unei imagini construite pe termen lung. Organizarea trebuie să caracterizeze activitatea fiecărui conducător, renunțîndu-se la o tactică după care un anumit compartiment ar trebui să fie însărcinat să realizeze acest lucru. Totodată este indicat să se găsească echilibrul între viziunea globală asupra organizării și cea realizată la nivelul propriei activități. În realizarea acesteia din urmă poate fi avută în vedere următoarea schemă logică:

- a căuta să fii în permanență în formă, ceea ce presupune sănătate fizică, alimentație echilibrată din punct de vedere al conținutului și repartizării în timp respectarea perioadelor de repaos; evitarea abuzurilor dopante — cafea, tutun, asigurarea unor condiții proprii la locul de muncă, mai ales din punct de vedere al iluminatului);

- **practicarea unui stil de lucru adecvat** ceea ce presupune desfășurarea muncii într-o stare de spirit stimulat, care clamă stăpînire de sine, calm, optimism, exercitarea unei influențe pozitive asupra ambianței; existența unei mari capacitați

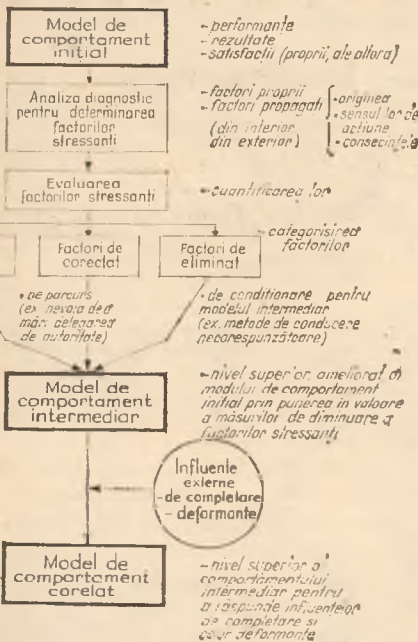
METODE DE ANALIZĂ A ACTIVITĂȚII CADRELOR DE CONDUCERE

Metoda	Utilizarea și caracterizarea metodei	Persoana însărcinată cu aplicarea metodei
Analiza bugetului de timp	— Se utilizează pentru perioade reprezentative și se poate referi la folosirea totală sau parțială a bugetului de timp zilnic. — Surprinde consumul de timp pe categorii cu un grad de detaliere convenit, oferînd indirect o imagine a organizării muncii, a mentalităților etc.	— Pentru structura totală a timpului intervenția trebuie să aparțină cadrului de conducere respectiv. — Analize parțiale se pot realiza persoane specializate în sarcinile.
Observările instantanee	— Metodă aplicată mai ales în studierea activității unui număr mai mare de cadre de conducere și pe o perioadă mai mare de timp — oferă o imagine mai generală asupra intervenției cadrelor de conducere. Deși eficientă, se cere combinată și cu alte analize de detaliu.	— Se realizează de o persoană specializată și cunoaște principalele elemente de caracterizare a muncii conduse.
Metode psihosociologice (ancheta, interviul, chestionare adresate conducătorilor și colaboratorilor acestora)	— Importante pentru că surprind fenomene mai generale, interviul ca formă de contact direct avînd avantajul că permite și înregistrarea unor judecăți de valoare, uneori și idei de perfecționare.	— În aceste metode este absolut necesară implicarea unor specialiști psihologici.

Entropie informațională

de comunicare; calitatea de a ști să te adaptezi la nou, la elementele de progres, chiar dacă aceasta reclamă un efort intelectual; cultivarea inițiativei, inovației, creativității.

— a căuta să pregătești foarte bine acțiunile de întreprins, reflectând asupra necesității unei înțelegeri profunde a fenomenelor; a unei discipline de spirit, de judecată și de voință; obiectivelor și soluțiilor optime; capacitatea de a elabora un plan de muncă din care să nu se evite nominalizarea sarcinilor urgente, esențiale, a celor delicate, dificile și obositoare și precizarea termenelor de realizare.

— a acționa eficient pe baza unei pregătiri minuțioasă, ceea ce presupune

respectarea celor 5 reguli de aur ale unei acțiuni bune, a fi interesat, a cunoaște și a respecta programul, a urmări realizarea acțiunii începute, a avea un ritm bun și a merge până la capăt cu acțiunile. Acțiunea eficientă are în vedere și acordarea unei mai mari atenții relațiilor umane și o reflectare asupra necesității disciplinei personale și a unei organizări colective raționale.

— după acțiune, intervențiile se referă la controlul realizării obiectivelor; interpretarea corectă a rezultatelor, determinarea cauzelor care au generat rezultatele obținute; evidențierea unor concluzii și învățăminte pentru acțiunile viitoare.

CONDUCEREA PREVIZIONALĂ. Pentru conducător, atributul de prevedere rămâne esențial, deoarece facilitează sinteza problemelor, evidențierea obstacolelor ce trebuie depășite, creează ordinea absolut necesară în acțiunile concrete. Unul din specialiștii în perspectivă, Gaston Bugeur, a enunțat atitudinile comportamentale în explorarea viitorului: să privești departe; să privești larg, cuprinzător; să analizezi în adâncime; să gîndești la om.

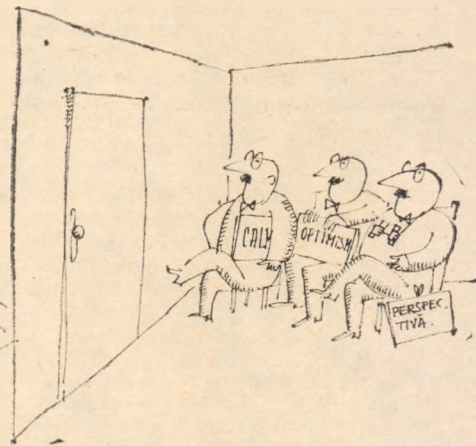
MENTALITATEA CADRELOR DE CONDUCERE. O asemenea mentalitate trebuie gîndită pe două planuri: în primul rînd, ca o îmbinare fericită a activității înscrise pe cele trei coordonate — randament, realizarea sarcinilor, grija pentru contacte și relații umane — și, în al doilea rînd, luînd în considerare aspectul de pluri-disciplinaritate, în contextul căruia cunoștințele economice s-ar impune a fi reconsiderate.

— Ce vor de la mine? !...

În ansamblul mentalității cadrelor de conducere se impun a fi comentate unele atitudini dominante ale acestora cel puțin pe plan economic și uman. Pe plan economic aceste atitudini pot fi materializate de ideile de creștere, progres, de reînnoire a tuturor activităților întreprinderilor, refuz de a accepta imobilismul, tradiționalismul, susținerea profesionalismului, a capacității, competenței și efortului pentru realizarea obiectivelor.

Pe planul relațiilor umane nu trebuie scăpate din vedere existența unui sistem modern de conducere, a unui efort sistematic de informare, formare și de comunicare, de susținere a unei conduceri colective etc. Subliniem în acest sens necesitatea utilizării la maximum a condițiilor create în unitățile noastre economice prin instituționalizarea conducerii colective la toate nivelele organizatorice.

(Desene de Cik Damadian)

METODE DE ANALIZĂ A ACTIVITĂȚII CADRELOR DE CONDUCERE

Metoda	Utilizarea și caracterizarea metodei	Persoana însărcinată cu aplicarea metodei
Eficiența activității proprii și a întreprinderii. Rezultate. Climat de muncă	— Metodă de asociat cu toate celelalte. Ea poate caracteriza în final activitatea desfășurată și comportamentul în colectiv. Poate ascunde însă variații între limite cîteodată largi.	— Poate fi realizată de orice persoană competentă pentru analiza bugetului de timp, cu condiția să cunoască bine delimitarea atribuțiilor, autorității și responsabilității.
Analiza tipologiei decizionale și a delegării de autoritate	— Problemă importantă, necesar de urmărit, în toate metodele enunțate pentru că oferă imaginea echilibrului intervenției curente — perspectivă, măsurînd în același timp „stress”-ul decizional.	— Metoda se poate aplica de un cunoscător în probleme de conducere și organizare sau de conducătorul vizat.
Verificarea gradului de sănătate fizică și psihică	— Obligatoriu de realizat la fiecare 6 luni. Explică atât nivelul de sănătate, cît și unele manifestări mai greu de înțeles.	— Personal medical pe specialitate avînd o continuitate în observarea subiectului.
Metode comparative, inclusiv cele grafice	— Sub forma diagramelor zilnice ale consumului de timp sau utilizînd etaloane ale propriei activități pe perioade anterioare sau ale activităților prezentate ca raționale dintr-o serie de cercetări referitoare la cadre de conducere din aceleași domenii sau domenii înrudite.	— Se poate realiza de o persoană instruită din cadrul secretariatului sau chiar de conducătorul vizat.

STRATEGIA DE PROGRES, caracterizată prin dinamism și spirit ofensiv în conducere, avînd în vedere printre altele: punerea în valoare a funcției de creativitate economică; accentuarea preocupărilor în cercetare tehnologică; valorificarea politicii inovaționale, conceperea acțiunilor ca emanație a colectivității, singura capabilă să-și asume într-o manieră integrată realizarea acestei strategii de progres.

Unitatea obiectivelor, a voinței de acțiune, motivarea psihosocială pot completa această imagine a strategiei de progres pe care conducătorii trebuie să o promoveze în vederea diminuării suprasolicitărilor la care sînt supuși.

Conceperea unor **MODELE TEHNOLOGICE DE EVOLUȚIE** în ramura sau domeniul respectiv de activitate, capabile să elimine sau să diminueze șocul produs de unele perturbații apărute pe plan național și internațional. Asemenea modele tehnologice previzionale sînt capabile să ofere o stabilitate relativă în intervențiile cadrelor de conducere, să permită o optimizare fundamentală a deciziilor pe termen lung.

prof. dr. Mihail DUMITRESCU

(Continuare în pag. 32)

În sprijinul participanților la învățămîntul politico-ideologic și la programele de reciclare

Creșterea rolului conducător al partidului în societatea socialistă multilateral dezvoltată. Documentele P.C.R. despre rolul și funcțiile statului socialist în etapa actuală. Dezvoltarea democrației socialiste

PARTIDUL COMUNIST ROMÂN îndeplinește rolul de centru vital al întregului nostru sistem social. Politica sa fiind o reflectare a tendințelor obiective ale dezvoltării societății noastre, a intereselor clasei muncitoare, a tuturor oamenilor muncii, cuprinde în mod necesar toate sferele vieții sociale. Edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintarea țării spre comunism constituie un proces complex, u-

nită și de durată care presupune unirea eforturilor întregului nostru popor.

Societatea socialistă este concepută ca un sistem cuprinzător, ca o unitate organică a subsistemelor: politic, economic, administrativ etc., sistem care trebuie cuprins în întregime în sfera îndrumării politice conștiente, deoarece dacă unul sau altul din elementele sistemului social rămâne în urmă, apar inevitabil perturbații, contradicții pe

ansamblul sistemului. De aceea, relațiile, interconexiunile subsistemelor constitutive ale societății socialiste nu pot fi lăsate pe seama spontaneității. În consecință, rolul conducător al partidului se exercită asupra tuturor componentelor societății. O importanță deosebită are conducerea de către partid a economiei naționale — domeniul fundamental al întregii dezvoltări.

Creșterea rolului conducător al partidului în dirijarea conștientă a tuturor proceselor sociale — necesitate obiectivă

POTRIVIT concepției marxist-leniniste, rolul decisiv în dezvoltarea societății îl are producția materială. Creșterea puternică a forțelor de producție pe baza științei și tehnicii moderne constituie temelia progresului întregii societăți. Dezvoltarea economiei naționale are rolul hotărîtor în creșterea nivelului de trai al poporului — țelul suprem al politicii Partidului Comunist Român, rațiunea însăși a edificării noii orînduirii. De aceea, dezvoltarea în ritm înalt a economiei naționale, bazată pe o industrie puternică și o agricultură înaintată, pe folosirea cuceririlor revoluției tehnico-științifice contemporane și valorificarea superioară a resurselor țării, pe utilizarea intensivă a întregului potențial uman și material, pe o înaltă productivitate a muncii sociale se află situată în centrul activității partidului nostru, a organelor și organizațiilor sale.

Partidul Comunist Român își realizează rolul său conducător prin intermediul unor funcții și modalități. Funcția primordială a partidului în îndeplinirea misiunii sale o constituie elaborarea strategiei dezvoltării societății noastre.

Dezvoltarea progresivă a societății depinde de faptul dacă actele conștiente ale oamenilor corespund cerințelor legilor obiective. Aceste legi exprimă tendința dezvoltării societății. Ele reprezintă baza obiectivă a conducerii științifice a societății. De aceea, se acordă o atenție deosebită cunoașterii legilor obiective urmărindu-se utilizarea conștientă a acestora, în scopul dezvoltării echilibrate și unitare a forțelor de producție, a întregii societăți, evitării apariției de fenomene negative și disproporții.

Dirjecția în care acționează legile sociale devine scop conștient al politicii economico-sociale a partidului marxist-leninist. Astfel, Partidul Comunist Român, înarmat cu concepția științifică despre societate, descifrînd cerințele legilor obiective ale dezvoltării sociale, a elaborat Programul de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism. La elaborarea Programului și Directivelor au luat parte activă cadrele de bază ale partidului din toate domeniile vieții economico-sociale. Aceste documente au fost amplu dezbătute în adunările de partid, în conferințele organizațiilor orășenești, municipale, județene, de către masele largi ale oamenilor muncii; ele au fost dezbătute pe larg și adoptate în unanimitate de forul suprem al P.C.R., Congresul partidului. Așadar, Programul, Directivele, măsurile concrete ce se iau pentru a răspunde necesităților obiective sînt acte politice fundamentate științific. Ele dau expresie înțelepciunii colective a partidului, a conducerii sale; reflectă sintetic cunoștințele științifice, experiența și capacitatea creatoare a maselor.

Înfăptuirea liniei politice a partidului necesită desfășurarea unei vaste activități politico-ideologice de ridicare a nivelului

general al cunoașterii și de educare comunistă a maselor. Această este o altă funcție a partidului.

În măsura în care se obțin rezultate bune în creșterea conștiinței socialiste, în ridicarea nivelului de cultură, în înțelegerea de către masele largi ale oamenilor muncii a proceselor economico-sociale, în aceeași măsură va crește participarea lor activă la întreaga viață socială. O însemnătate deosebită în acest sens are aplicarea în viață a Programului partidului pentru îmbunătățirea activității ideologice, ridicarea nivelului general al cunoașterii și a conștiinței socialiste a oamenilor muncii. Înfăptuirea sarcinilor stabilite de partid în acest domeniu — îndatorire fundamentală a tuturor organizațiilor de partid, de masă și obștești, a întregului sistem educațional al societății noastre — determină sporirea contribuției celor ce muncesc la transpunerea în viață a liniei politice a partidului.

O funcție a partidului, de care depinde îndeplinirea rolului conducător în societate, constă în unirea eforturilor întregului popor în vederea îndeplinirii programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, în organizarea și mobilizarea tuturor forțelor națiunii în vederea îndeplinirii politicii partidului. Participarea poporului la îndeplinirea Programului partidului este nemijlocit determinată de capacitatea lui de a organiza și pune în mișcare energiile creatoare ale oamenilor muncii pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite.

Din aceste funcții derivă unele modalități concrete ale exercitării rolului conducător al partidului în societate.

— Partidul își realizează rolul conducător, în primul rînd, prin stabilirea liniei politice generale concretizată în programele, directivele și hotărîrile adoptate de organele superioare de conducere, Congresul, Conferința Națională, Comitetul Central și organele sale executive.

— Conducerea politică a societății de către partid se îndeplinește, de asemenea, prin organele și organizațiile sale, prin activitatea membrilor de partid care „...trebuie să participe la dezvoltarea economico-socială nu din afară, ci nemijlocit dinăuntru tuturor organismelor economice, sociale și de stat ale țării”¹.

— Partidul își realizează rolul conducător și prin cadrele sale ce îndeplinesc funcții de conducere în toate domeniile de activitate. „Succesele noastre — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu — sînt legate nemijlocit de munca sutelor de mii de cadre — la diferite nivele care îndeplinesc neabătut politica partidului...”².

— Îndeplinirea rolului conducător al partidului presupune exercitarea controlului de către organele și organizațiile de partid în toate domeniile construcției socialiste. Controlul asigură cunoașterea temeinică a modului cum se aplică hotărîrile de partid și legile țării, a îndeplinirii prevederilor planului național unic de dezvoltare economico-socială. Pentru asigurarea

¹ Nicolae Ceaușescu, Raport la Conferința Națională a P.C.R. din 19—21 iulie 1972, Editura politică, București, 1972, p. 41.

² Nicolae Ceaușescu, Raport la cel de-al XI-lea Congres al Partidului Comunist Român, Editura politică, București, 1974, p. 85.

conceperea unor modele de reglare automată, ci și pentru pregătirea studenților.

● Cum se poate aplica simularea pe calculator pentru pregătirea studenților ?

— Am tradus din limba engleză cel mai important joc de planificare întreprinderilor din cele cunoscute mie pînă acum, și anume jocul INTOP („International Operation Simulation — Simularea operațională internațională). Este vorba de un program de calculator cu care se poate simula o piață cu ofertă oligopolistă a industriei de aparate electrice. Studenții formează mai multe grupuri, iar fiecare grup în parte funcționează la conducerea unei întreprinderi. Caracterul deosebit de realist al jocului cere pentru rezolvarea problemelor întreprinderii o mare capacitate de gândire, putere rapidă de înțelegere și imaginație plastică. Jocul stimulează în mod deosebit dezvoltarea acestor facultăți.

Complexitatea deciziilor care trebuie luate face necesară o diviziune eficientă a muncii între jucătorii grupului care reprezintă conducerea întreprinderii. În timp ce la curs sau la seminar este posibil un mod de a învăța mai mult pasiv, participantul la jocul de întreprinderi își antrenează aptitudinile de a colabora, de a lucra în colectiv deci, la alcătuirea, coordonarea și realizarea planurilor de investiții, producție, desfacere, finanțare, cercetare și dezvoltare. Tocmai capacitatea de a se încadra într-un colectiv de muncă este o condiție esențială pentru succesul unui conducător într-o întreprindere modernă, cu sarcini multiple, necesitând o diviziune minuțioasă a muncii.

Prin participarea la jocul de plan, studentul își adâncește cunoștințele sale de contabilitate, finanțe, producție, cercetare-dezvoltare și marketing într-un mod mai viu decît într-un seminar obișnuit. Fiecare grupă de participanți, după calcularea tuturor deciziilor pe calculator, obține un bilanț, diverse informații asupra pieței, ca și o vedere de ansamblu asupra celor mai importante date ale întreprinderii. Pe baza cunoașterii rezultatului fiecărei perioade de decizie, se pot observa apoi căile cele mai bune de ameliorare a deciziilor anterioare, și judeca logica și realismul lor.

● Ce rezultate a dat aplicarea acestei metode ?

— Am utilizat acest joc de plan pînă acum de numeroase ori, atît cu studenți cit și cu conducători care activează deja în practică. Succesul a fost foarte mare. Jocul amintit a găsit atît de mulți amatori încît l-am practicat și la firma „Volvo”, precum și la Curatorul de rationalizare a economiei vest-germane (R.K.W.) În acest an îl voi organiza și la Academia austriacă pentru cadre de conducere din Graz.

● Pe lingă activitatea dv. didactică, aveți o activitate susținută de cercetare. Cum se reflectă ea în lucrările dv. cele mai recente ?

— În 1974 am publicat la „Westdeutscher Verlag” din Düsseldorf o carte despre o teorie de sistem în economia întreprinderii. Tot anul trecut a apărut o altă carte de a mea cu titlul „Teoria controlului în economia întreprinderii”. Aceste două lucrări arată cum se

În cadrul Universității „J.W. Goethe” din Frankfurt pe Main (R.F.G.) va avea loc la 2 și 3 mai 1975, sub conducerea profesorului dr. Jörg Baetge, un simpozion cu tema „Aplicații ale teoriei sistemelor, indeosebi ale teoriei reglării, la sisteme sociale și economice”. Scopul urmărit prin organizarea simpozionului îl constituie un schimb de experiență cu privire la noi metode cibernetice de conducere a economiei și a societății și cu privire la încercări corespunzătoare de implementare. Acest schimb de experiență urmează să se desfășoare între oamenii de știință din diferite ramuri ale ciberneticii și practicienii din economie și administrație. Referatele care vor fi supuse discuțiilor sînt așteptate să cuprindă unul sau mai multe din următoarele aspecte: probleme ale descrierii și explicării operaționale a proceselor cibernetice de reglare a vieții economice și sociale; elaborarea metodelor cibernetice economice și sociale; probleme ale implementării metodelor elaborate.

pot interpreta rezultatele obținute și rezolva problemele economice prin prisma teoriei generale a sistemelor și, în special, a teoriei reglării.

Cu ocazia ultimului simpozion de marketing bazat pe calculatoare, organizat de firma IBM, am ținut o prelegere în fața profesorilor de marketing cu titlul „Un model de reglare pentru politica prețurilor”, apărută și în volumul de lucrări al acestui simpozion, la editura „Moderne Industrie”. Alte studii mai recente privesc „Teoria motivării” și teoria „Învățării prin exercițiu”. În ultima lucrare am încercat să găiesc, cu ajutorul simulării, modul cel mai eficient în care conducerea întreprinderii poate influența procesul de învățare în cadrul întreprinderii și să arăt că, în practică, nu trebuie să lucrăm numai cu „curbele de învățare” elaborate în S.U.A., de exemplu la „Boeing”, dacă vrem să atingem scopul nostru în condiții de optimalitate.

● Credeți că rezultatele cercetărilor dv. pot fi aplicate numai într-o întreprindere capitalistă ?

— Nu. Cred că multe rezultate ale cercetărilor de economia întreprinderii obținute în Occident pot fi folosite și în întreprinderile din țările socialiste, și invers. Astfel, acum aproape zece ani am scris o lucrare despre „Contabilitatea fără fracțiuni” („Pfenniglose Buchführung”), care a fost tipărită în rezumat în revista „Sozialistische Finanzwirtschaft” din R.D.G. Dar aceasta este numai un exemplu neînsemnat. Multe probleme de conducere, organizare, calcul și control se pun în general, sub aspect tehnic, în întreprinderile capitaliste în mod asemănător cu întreprinderile socialiste.

În încheiere aș dori să spun că m-ar tenta foarte mult o discuție de specialitate cu colegi și studenți dintr-o țară socialistă. În al doilea rînd, lucrurile foarte interesante pe care le-am cunoscut în ultimii ani despre România, mi-au stîrnit curiozitatea de a cunoaște țara dv. mai îndeaproape.

Interviu de
dr. N. S. STĂNESCU

cu dr. Jörg BAETGE

profesor la Universitatea din Frankfurt
Main (R.F.G.)

„Capacitatea de încadrare
într-un colectiv
condiție
esențială
pentru succesul
unui conducător”

Născut în 1937, Jörg Baetge a studiat economia întreprinderii la universitățile din Frankfurt pe Main, unde își ia licența în 1964, și Münster, unde își susține doctoratul în 1968, iar în 1972 docența. Din 1973 este profesor la catedra de economia întreprinderii a Universității „J. W. Goethe” din Frankfurt pe Main.

Dintre lucrările sale amintim: „Despre siguranța și economicitatea formării judecării cu ocazia controalelor” (1969, în colaborare), „Fiabilitatea constatărilor financiare” (1971, în colaborare), „Teoria controlului economic al întreprinderilor” (1974), precum și numeroase articole în revistele de specialitate.

● Care sînt domeniile dv. principale de activitate la Universitatea din Frankfurt ?

— M-am specializat, pe de o parte, în domeniul evidenței contabile și controlului economic, iar pe de altă parte, în cibernetica economică, cercetînd în special posibilitățile de aplicare a acesteia la nivel microeconomic. Și publicațiile mele se înscriu în aceste două domenii. În cadrul preocupărilor mele am încercat întotdeauna să demonstrez posibilitatea folosirii procedeelelor matematice pentru rezolvarea problemelor microeconomice. În ultimul timp am aplicat în special metode de simulare pe calculator, pentru a proiecta pe această bază mecanisme de reglare și comandă automată a întreprinderilor în ansamblu cit și a anumitor sectoare ale acestora ca de exemplu producția și depozitarea. Folosesc însă simularea pe calculator nu numai pentru

robotron
dar

VĂ PREZENTĂM LA LEIPZIG

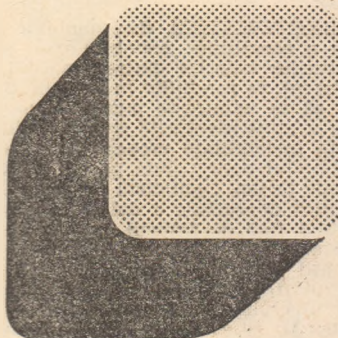
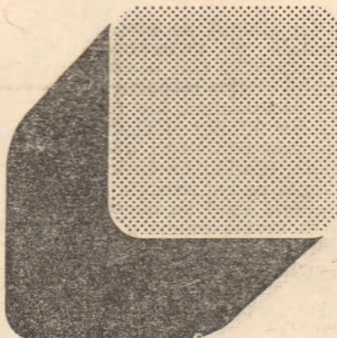
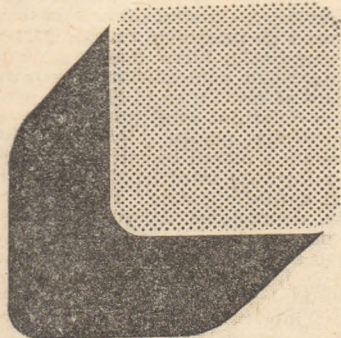
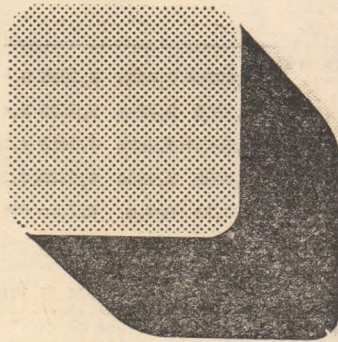
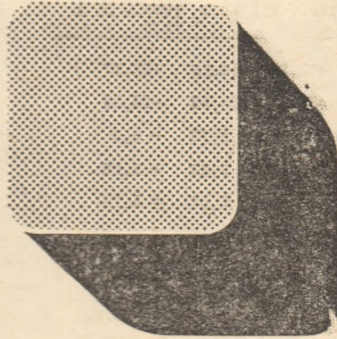
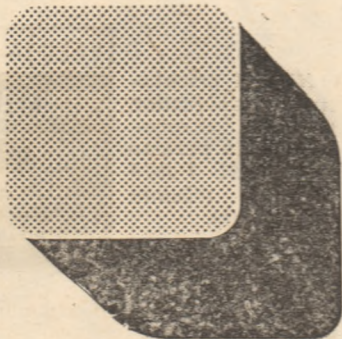
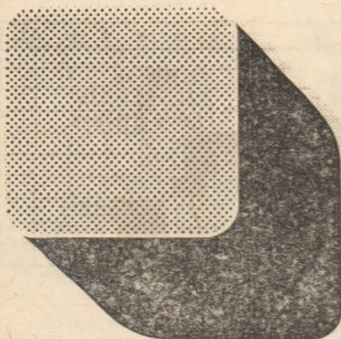
Oferta noastră : soluționări practice pentru obținerea de date, pentru înregistrare și pentru prelucrare, în toate ramurile economice precum și multe alte servicii suplimentare.

Special : prezentarea Aparaturii compatibil ESER, din producția propriilor noastre combinate.

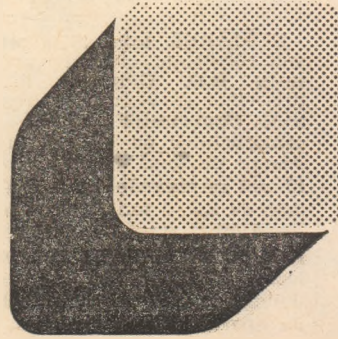
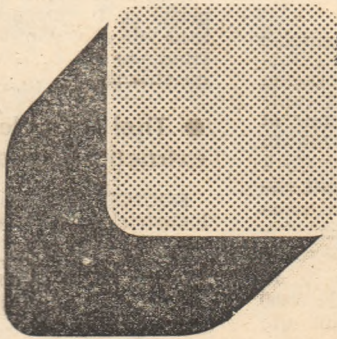
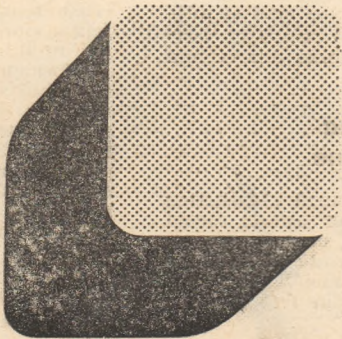
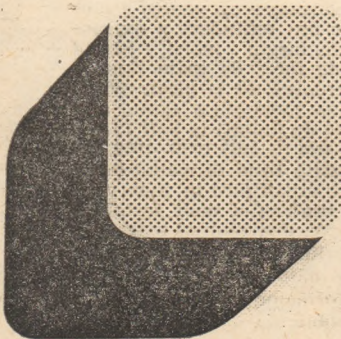
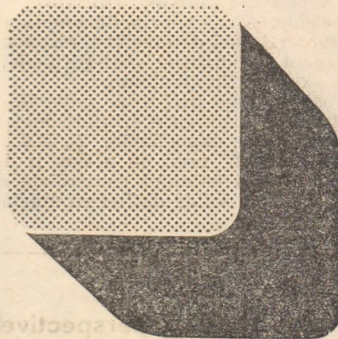
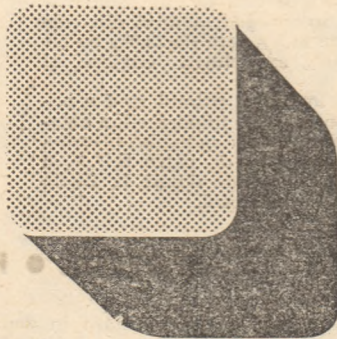
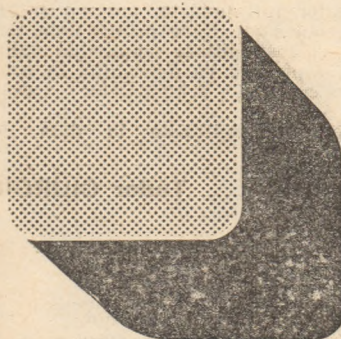
**ROBOTRON und ZENTRONIK
VĂ AȘTEPTĂM LA LEIPZIG**

Büromaschinen-Export
GmbH Berlin
D.D.R. — 108 Berlin
Friedrichstrasse 61
REPUBLICA DEMOCRATĂ
GERMANA

**Aparate, instalații, soluționări
de probleme în scopul pro-
gresului tehnico-științific,
în toate ramurile economiei**

**Specialiști experimentați vă
așteaptă pentru consfătuiri
individuale
cu ocazia Tîrgului de Primă-
vară din Leipzig de la 9 la 16
martie 1975, pe Terenul Tîrgu-
lui
Pavilionul 15 (Expoziție)
Pavilionul 12.12 (Biroul de
Expòrt-Import).**

DIN PRACTICA JUDICIARĂ A COLEGIULUI DE JURISDICȚIE ȘI MINISTER PUBLIC AL CURȚII SUPERIOARE DE CONTROL FINANCIAR

● ANGAJAMENTE DE PLATĂ. EFECTELE ACESTORA DUPĂ EMITEREA TITLULUI EXECUTOR

În baza unui act de sesizare, au fost obligați la despăgubiri printr-o hotărâre a Colegiului de jurisdicție, membrii unei comisii de analiză a penalizărilor dintr-o întreprindere, precum și directorul acesteia, pentru faptul de a fi propus, respectiv aprobat, trecerea nejustificată asupra cheltuielilor de producție a unei sume reprezentând penalizări pentru neexecutarea integrală a unui contract economic, stabilite printr-o hotărâre arbitrală definitivă. Cei obligați la plată au declarat recurs, cerind casarea hotărârii și exonerarea de plată pentru că, între timp, după pronunțarea hotărârii de fond, membrii unor colective de muncă din subunitățile de producție ale întreprinderii au semnat angajamente de plată și au acoperit aproape în totalitate prejudiciul, ceea ce în susținerea recurenților însemna recunoașterea de către acei angajați a propriilor culpe. Recursurile au fost respinse ca nefondate, motivele învoate, inclusiv cel sus-menționat, fiind considerate neîntemeiate.

Răspunderea materială a recurenților a fost stabilită pentru că în calitate pe care au avut-o au procedat cu ușurință trecând asupra cheltuielilor de producție suma penalizărilor plătite de întreprindere, deși erau imputabile, fără a stabili cauzele și responsabilitățile pentru diminuarea patrimoniului unității. Recurenții răspundând pentru faptele arătate și consecințele produse în temeiul prevederilor art. 102 alin. 1, 103 alin. 4 și în condițiile stabilite de art. 105 alin. 2, Codul Muncii, iar hotărârea Colegiului fiind un titlu executoriu pentru unitate, intervenția angajamentelor de plată nu duce nici la nulitatea, nici la caducitatea sa, acestea constituind doar un alt mod de acoperire a pagubei, care nu a fost considerat relevant în soluționarea recursurilor introduse, fiind o problemă de executare.

● COMPETENȚA, UNITATEA SOCIALISTĂ CARE NU MAI ARE PERSONALITATE JURIDICĂ

Potrivit art. 8 lit. d din Legea nr. 2/1973, Curtea Superioară de Control Financiar judecă contestațiile privind pagubele stabilite prin decizii de imputare emise potrivit prevederilor Codului Muncii, pe seama conducătorului unității socialiste cu personalitate juridică, singur sau împreună cu alte persoane, atunci cînd pagubele au o valoare mai mare de 20.000 lei. În urma controlului efectuat la o întreprindere, s-a emis împotriva directorului acesteia și a altor persoane, decizie de imputare pentru recuperarea unei pagube ce depășește suma menționată, produsă atît în perioada cînd unitatea avea personalitate juridică, cît și după pierderea acesteia.

Fiind sesizat cu soluționarea contestațiilor făcute de angajații respectivi împotriva deciziei de imputare, Colegiul de jurisdicție, considerînd irelevantă împrejurarea că la data constatării pagubei unitatea nu mai avea personalitate juridică, a respins ca neîntemeiată excepția de necompetență ridicată de părțile în litigiu. Această soluție se impune deoarece paguba producîndu-se și în perioada cînd unitatea avea personalitate juridică, în situația în care ar fi fost constatată atunci, soluționarea contestațiilor îndreptate împotriva deciziei de imputare ce s-ar fi emis, ar fi revenit, potrivit legii, Curții Superioare de Control Financiar.

Pentru aceste motive, faptul că între timp, ea urmare a reorganizării, unitatea păgubită nu și-a mai păstrat personalitatea juridică, nu este de natură a determina o altă competență de soluționare a unor astfel de contestații.

● COMPETENȚA, PAGUBA CAUZATĂ DE CONDUCĂTORUL UNITĂȚII SOCIALISTE CU PERSONALITATE JURIDICĂ ÎMPREUNĂ CU ALTE PERSOANE

În competența Curții Superioare de Control Financiar a fost dată și judecarea contestațiilor privind pagubele stabilite prin decizii de imputare, emise potrivit art. 107 din Codul Muncii, de organul ierarhic superior pe seama conducătorului unității socialiste cu personalitate juridică, singur sau împreună cu alte persoane, atunci cînd pagubele au o valoare mai mare de 20.000 lei (art. 8 lit. d din Legea nr. 2/1973). Competența Curții Superioare de Control Financiar este deci determinată în cazul prevăzut de art. 8 lit. d din Lege, de împrejurarea că subiectul pasiv al răspunderii materiale îndeplinește funcția de conducător al organizației socialiste cu personalitate juridică prejudiciate și de faptul că paguba are un cuantum ce depășește 20.000 lei.

Totuși, și în situația în care paguba de peste 20.000 lei a fost produsă prin fapta comună a conducătorului unității și a altor persoane, dar numai acestea din urmă au contestat decizia de imputare, operează o prorogare legală de competență în favoarea Curții Superioare de Control Financiar, deoarece judecata urmează a verifica temeinicia și legalitatea imputației cu privire la vina fiecărui participant la paguba imputată, inclusiv a conducătorului unității, numai astfel putîndu-se determina răspunderea fiecăreia dintre persoanele vinovate și măsura în care urmează a răspunde.

● CONSTATARE EFECTUATĂ DE ORGANELE CURȚII, COMPETENȚA

Potrivit prevederilor art. 1 alin. ultim din Legea nr. 2/1973 Curtea Superioară de Control Financiar exercită atribuții jurisdicționale privind răspunderea materială și administrativă a persoanelor care îndeplinesc funcții de conducere în organele centrale de stat, comitetele executive ale consiliilor populare județene, organizațiile centrale cooperatiste și din celelalte organizații centrale obștești, precum și în alte cazuri prevăzute de lege. Din examinarea prevederilor art. 8 din Legea nr. 2/1973 — prevederi care delimitează atribuțiile jurisdicționale ale Curții — rezultă că în cazurile de la alineatele a, b și d competența de judecată este atrasă de funcția de conducere a persoanelor la care se referă legea, adică de calitatea persoanei. Excepția de la această regulă este prevăzută la lit. c a aceluiași articol, în care caz competența este atrasă de calitatea organului de constatare. Astfel, potrivit acestei ultime prevederi, Colegiul de jurisdicție judecă și hotărăște cu privire la plata de despăgubiri și „alte” persoane, atunci cînd paguba a fost constatată de organele Curții.

Fată de această dispoziție legală și avînd în vedere că regulile de competență materială sînt de ordine publică iar nerespectarea acestora este sancționată ca atare, se reține că ori de cîte ori pagubele au fost constatate de organele Curții procedura de recuperare este cea prevăzută de art. 20 din Lege, adică cea a actului de sesizare a Colegiului de jurisdicție întocmit de șeful secției respective împreună cu procurorul financiar.

În situația în care conducătorul unității socialiste pe baza actului de constatare al organelor Curții a procedat la recuperarea pagubelor pe calea emiterii deciziei de imputare, soluția legală dată în judecarea contestațiilor este de admiterea contestațiilor și anularea deciziei de imputare, investirea Colegiului de jurisdicție în atari situații urmînd a fi făcută numai pe calea actului de sesizare. O asemenea soluție se impune și în cazurile în care constatarea a fost efectuată de Curtea Superioară de Control Financiar prin organele de control ale Ministerului Finanțelor, băncilor și ale inspecțiilor de control specializat ale statului, ori prin personal de specialitate din orice unitate socialistă — delegate de conducere respective la cererea Curții — deoarece potrivit prevederilor art. 13 din Legea nr. 2/1973 Curtea Superioară de Control Financiar exercită atribuțiile de control financiar atît prin organele proprii, cît și prin cele delegate (atrase) la cererea Curții.

● DISPOZIȚIE OBLIGATORIE, ORGANUL COMPETENT A EMITE DECIZIA DE IMPUTARE.

În conformitate cu art. 28 și 30 din Legea nr. 5/1970 privind gospodărirea mijloacelor materiale și bănești, organizarea și funcționarea controlului financiar, organele Ministerului Finanțelor și ale băncilor, în îndeplinirea atribuțiilor de control au dreptul să dea organizațiilor socialiste dispoziții obligatorii și cu privire la recuperarea pagubelor aduse avutului obștesc. În aceste cazuri, executarea dispoziției obligatorii prin emiterea deciziei de imputare trebuie să se facă de cei în drept, în conformitate cu dispozițiile prevăzute de art. 107 din Codul Muncii.

Astfel, chiar dacă dispoziția obligatorie a fost adresată conducătorii organizației socialiste controlată, în ipoteza cînd paguba adusă avutului obștesc și care urmează a fi recuperată se datorește și vinei conducătorului unității sau altor persoane încadrate în muncă de organul ierarhic superior, decizia de imputare trebuie emisă de acest organ, iar ea trebuie să i se înainteze în termenul dispoziției obligatorii.

Lucrare întocmită de judecători financiari și procurori financiari din Colegiul de jurisdicție și minister public al Curții Superioare de Control Financiar.

(Continuare în numărul viitor)

**O CARTE CE NU POATE LIPSI DE PE MASA DE LUCRU A NICI UNUI CONDUCĂTOR DE UNITATE, ECONOMIST, JURIST, INGINER :
„ACTIVITATEA FINANCIARĂ — CONTROLUL ECONOMIC”
Editată de REVISTA ECONOMICĂ**

Din cuprins : fondurile întreprinderii și planificarea financiară : creditarea și decontarea între unitățile socialiste ; regimul prețurilor ; calculul și plata drepturilor bănești ; analiza financiară ; controlul de partid și de stat ; controlul ierarhic operativ și controlul preventiv ; controlul financiar intern ; răspunderea celor care activează în sectorul financiar și de control ; jurisdicții speciale ; expertize contabile ; recuperarea pagubelor aduse unităților socialiste.

ULTIMELE ZILE ÎN CARE MAI PUTEȚI EXPEDIA PE ADRESA REDACȚIEI O COMANDĂ ÎN CARE SA SOLICITAȚI EXPEDIEREA VOLUMULUI PRIN COLET POSTAL RAMBURS (COSTUL UNUI EXEMPLAR 20 LEI).

AUTODOTARE

(Urmare din pag. 7)

condiții de economie sporită. Asemenea elemente realizează întreprinderea de mașini-unelte din București, dar ea nu satisface pe deplin cerințele și, mai ales, în condiții de operativitate.

4. Cadru organizatoric adecvat

POATE MAI MULT ca oricând, în prezent, când fiecare colectiv de muncă se străduiește să-și îndeplinească cuvântul dat în întrecerea socialistă — „Cincinalul înainte de termen” — și când fiecare caută să asigure o bază cât mai bună activității pentru perioada 1976—1980, se cere impulsivitate și activitatea de autodotare. Dealtfel, în chemările la întrecere adresate de unele întreprinderi fruntașe colectivelor de muncă din ramură, se pune un accent deosebit și pe realizarea programului de autodotare.

În toate întreprinderile cuprinse în anexă care au de realizat sarcini mari în 1975 (tabelul nr. 1), sau de recuperat unele rămăneri în urmă din anii anteriori, s-au făcut pregătiri intense pentru îndeplinirea cu succes a planului de autodotare. La întreprinderea de construcții metalice-Bocșa, există de pe acum asigurate toate proiectele de execuție. De asemenea, la Combinatul de prelucrare a lemnului-Caransebeș, pe lângă documentația de execuție sînt asigurate fondurile necesare finanțării lucrărilor și contractele pentru materialele necesare, iar la întreprinderea „Rulmentul”-Brașov a fost asigurată documentația de execuție în proporție de 80%

din plan, a început achiziționarea materialelor și s-au încheiat contractele de cooperare în proporție de 50%.

Principalul constă acum în a se impulsiona în fiecare întreprindere acțiunea de elaborare cât mai grabnică a documentației de execuție și, în acest sens, se cere un sprijin efectiv din partea centralelor industriale. Tot atât de important este să se asigure din vreme materialele necesare și să se încheie contracte ferme de cooperare cu întreprinderile care au de executat ansamble, subsansamble sau piesele necesare unor mașini și utilaje.

În lumina experienței căpătate și a neajunsurilor înregistrate în cei 4 ani ai actualului cincinal, se impune a se lua, în continuare, măsuri corespunzătoare pentru impulsivizarea acțiunii de autodotare. Se impune, în primul rînd, analizarea modului de organizare a activității pe linie de autodotare în întreprinderile cu cele mai fructuoase rezultate și generalizarea experienței lor. De asemenea, pentru întreprinderile care nu au posibilități, să se asigure condiții corespunzătoare la nivel de centrale pentru întocmirea documentației și chiar executarea unor produse. Multă atenție trebuie acordată realizării integrale a programelor întocmite, astfel încît fiecare obiectiv să poată fi dat în producție cât mai devreme, contribuind astfel la impulsivizarea îndeplinirii angajamentelor asumate în întrecere.

ACTIUNINDU-SE cu fermitate în toate aceste domenii, se vor asigura condiții optime pentru ca autoutilarea — prin dimensiunile impuse de cerințele creșterii producției și productivității muncii — să contribuie efectiv și în mod substanțial la realizarea cu succes, înainte de termen, a sarcinilor de plan.

ANTISTRESS

(Urmare din pagina 13)

Existența unui SISTEM INFORMACIONAL bine pus la punct, care să permită rezolvarea principalelor dificultăți pe care le mai înregistrăm și care se referă la: existența unui volum mare de informații, circulația neselectivă a acestora și necorelată cu nivelele decizionale, vehicularea aceluiași informații pe canale paralele, existența unui sistem de evidențe încă neraționalizat în totalitate, utilizarea în mică măsură a metodelor și tehnicilor moderne de prelucrare a datelor.

CLIMATUL ȘI STILUL DE MUNCĂ. Avem în vedere satisfacerea de către cadrele de conducere a unor cerințe care vizează rezolvarea pozitivă a problemelor motivării colaboratorilor pentru a obține un plus de participare, care înseamnă în final o creștere a răspunderii fiecăruia în realizarea sarcinilor, o descongestionare a conducătorilor, o sporire a încrederii conducătorului în colaboratori, simplificarea elementelor de informare și control, o stabilizare în timp și spațiu a unor acțiuni.

În același context și pentru a susține obiectivele amintite, apare necesar un efort de alcătuire a unei echipe de conducere care în timp ar trebui să devină întreaga colectivitate a unei unități, precum și o susținută stimulare a procesului de comunicare.

În ceea ce privește promovarea unui stil de muncă inovator, ținînd seama că acesta este puternic influențat de personalitatea fiecărui conducător, de caracterul, capacitățile și suma conceptelor sale, precum și de faptul că în confruntarea permanentă a conducătorului cu membrii grupului se realizează unele modelări, cu valoare mai generală, ar putea fi evidențiate următoarele trăsături: căutarea și valorificarea

eficientă și continuă a noului, orientare în perspectivă, cultivarea responsabilității sociale a actului de inovare (a nu inova de dragul inovării), generalizarea unei opinii, a unui fel de a gândi și acționa în colectiv.

EDUCAȚIA PERMANENTĂ. Diminuarea suprasolicitării cadrelor de conducere depinde de adeziunea la procesul de educație permanentă, de susținerea dimensiunilor caracteristice ale acestui proces: continuitate, noutate și aplicabilitate — folosirea în mai mare măsură a limbajului științific, utilizarea unor metode și tehnici moderne de conducere, concentrarea asupra eficienței și rezultatelor de performanță superioară, pregătirea și asigurarea în permanență a înlocuitorului, exercitarea autorității oficiale în așa fel încît întregul colectiv subordonat să simtă competența de conducător.

INTERPRETAREA sintetică a elementelor menționate permite să se schițeze un model logic „antistress” pentru cadrele de conducere a cărui punere în aplicare ar determina, pe lângă creșterea eficienței economice și a utilității sociale a activității de conducere și asigurarea condițiilor de valorificare a întregului potențial uman al societății. Să nu uităm îndemnul secretarului general al P.C.R., tovarășul Nicolae Ceaușescu, exprimat la Conferința Națională a P.C.R. din 1972, în legătură cu realizarea programului de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate: „Înfăptuirea acestui program cere, fără îndoială, eforturi serioase, dar măsurile pe care le preconizăm nu se pot îndeplini și nu dorim să fie îndeplinite prin eforturi fizice, ci prin stimularea gândirii, a spiritului inovator, prin dezvoltarea mișcării de inovații și a cercetării științifice, prin lupta hotărîită împotriva a tot ce este vechi și perimat, pentru triumful noului în toate domeniile de activitate”.

revista economica

editată de

CONSILIUL SUPREM
AL DEZVOLTĂRII ECONOMICE
ȘI SOCIALE

Institutul Central de Cercetări
Economice

Nr. 6 din 7 februarie 1975

— Cu simțămîntul participării și al responsabilității	1
— Tradiție și eficiență în dialogul conducerii de partid cu țărănimea muncitoare (Ion Manea)	2
— Democratismul economic și acțiunea conștientă în dezvoltarea societății (V. Bălașa, I. Popescu)	3
ECONOMIE NAȚIONALĂ	
— Ancheta „R. E.” în 36 de întreprinderi industriale. Autodotarea (V. Boescu, L. Țintea, V. Ilie)	5
— Conținut și dimensiuni în modernizarea agriculturii (prof. univ. dr. O. Parpală)	8
CONDUCERE — ORGANIZARE	
— Calificarea muncitorilor (dr. ing. Cornel Hidoș)	11
— Un model „antistress” (prof. dr. Mihail Dumitrescu)	13
TEORII — IDEI	
— Documentar „R. E.” în sprijinul participanților la învățămîntul politico-ideologic și la programele de reciclare. Creșterea rolului conducător al partidului în societatea socialistă multilateral dezvoltată. Documentele P.C.R. despre rolul și funcțiile statului socialist în etapa actuală. Dezvoltarea democrației socialiste (conf. dr. Ioan Tiberian)	15
— Noțiuni și categorii economice: Eficiența economică (Cornel Iuga)	18
— Convorbiri economice cu dr. Jörg Baetge, (Frankfurt pe Main) (Interviu de dr. N. S. Stănescu)	19
— Școli — curente — economiști: Charles Levinson despre firmele multinaționale și inflația mondială (dr. Constantin Bichi)	20
ECONOMIE MONDIALĂ	
— În actualitate: Producătorii și consumatorii de petrol. Realitatea interdependenței și dezideratul cooperării (Dinu Dragomirescu)	22
— Argumente pentru o nouă ordine economică internațională: Conceptul de securitate economică colectivă (Ion Barac)	24
— Din practica judiciară a Curții Superioare de Control Financiar	31

COLEGIUL DE REDACȚIE :

Virgiliu Angheliescu (secretar general de redacție), Stere Gioga, Ioniță Olteanu (redactor șef adjunct), Maria D Popescu, Ilie Șalapa (redactor șef).

Prezentarea grafică : arh. Ion Popa
Redacția și administrația : Calca Dorobanților nr. 11—25, București 22, Sectorul 1, telefon 12 13 69
Cont I.S.I.A.P. nr. 64.03.01.53 B.N.R.S.R. — filiala sect. 1 București
Tiparul : Combinatul poligrafic „Casa Științei”

Dacia

CUMPĂRĂTORI DIN TOATE CONTINENTELE

solicită produsele marcate

I.T. „DACIA” – București – România

Pentru 1975, Întreprinderea textilă „DACIA” – București, v-a pregătit multiple surprize, sub forma unei bogate palete coloristice și o mare varietate de modele, dintre care vă recomandăm :

Pentru rochiile, tercoturile imprimare – „ROXANA”, „SOLANGE”, „PAULA”, „BOEM”, „RADIANA” și terocelurile imprimare „LAVINIA”, „CASMELA”, „CAMELIA” ;

pentru impermeabile, țesăturile – „ANDREI”, „PARDES”, „MIRON” ;

pentru cămăși și bluze, țesătura „VUCOVA” ;

țesături simple și imprimare pentru garniturile de pat.

- STABILITATE DIMENSIONALĂ ● UȘOR DE ÎNTREȚINUT
- NEȘIFONABILE ● MODERNE
- REZISTENTE LA SPĂLAT ● ELEGANTE

6 calități ale unei singure mărci : I.T. „DACIA” – București Tel. 67.21.90

În trecere prin Municipiul Galați, vizitați Magazinul Universal „MODERN“ din Str. Republicii nr. 24, bine aprovizionat cu un bogat sortiment de articole de confecții, încălțăminte, galanterie, tricotaje, marochinărie, electrice, electronice, menaj, produse alimentare etc.

Magazinul mai dispune de o braserie, amplasată la ultimul nivel, care vă oferă diverse minaturi, produse de cofetărie, răcoritoare, băuturi fine.